

A.C. Falla Sants / Patrons

Torrent, Falles 2025

BigMat

100 Años Aldino

Construyendo juntos

COCINAS

PINTURA Y
DECORACIÓN

PISCINAS

PROTECCIÓN
LABORAL

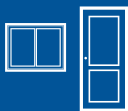
FERRETERIA

AZULEJOS

CALEFACCIÓN

PUERTAS Y
VENTANAS

DUCHA
Y BAÑO

TABICUERÍA
EN SECO

C/ Llibrers, nº4
P. I. Mas del Jutge - 46900 TORRENT (Valencia)
Tel. 96 155 52 11 - Fax 96 157 40 58
info@aldino.com - www.aldino.com

FALLA SANTS PATRONS

TORRENT, FALLES 2025

Amb la col·laboració de la Conselleria
d'Educació, Universitats i Ocupació

La nostra Comissió ha sigut beneficiària
de la subvenció atorgada per la
Diputació Provincial de València a les
Falles 2025

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la
promoció de l'ús del valencià de l'any 2025.

Este llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.

Aquest llibret ha participat en els Premis al valencià del llibret de l'Oficina de
Promoció i Ús del Valencià de l'Ajuntament de Torrent.

SUMARI

Edita:

A. C. Falla Sants Patrons de Torrent

Depòsit Legal:

V-239-2016

Coordinació:

Cristina Barreda.

Publicitat:

Yolanda Cubes i Raúl Martínez.

Article d'investigació:

Cristina Barreda, Nerea Olivares,
Ximo Requena, Enrique Romero,
Maria Estrada, David Úbeda, Laura
Camps, Art antic, Iván Gómez.

Article infantil: Pau Tronch, Aitor
Márquez, Marco Benlloch, Aisha
Seye.

Activitats infantils:

Laura Galindo.

Col·laboradors:

Rebeca Piles, Pilar Espeleta, Inma
March, Laura Camps.

Disseny i impressió:

www.samarucsg.es

Portada:

Maria Montaner.

L'A. C. Falla Sants Patrons de Torrent
no es fa responsable, ni comparteix
necessàriament les opinions dels
seus col·laboradors.

Volem donar les gràcies a tots
els col·laboradors per el seu
recolzament constant, sense ells no
haguera sigut possible este llibret!

8

Salutació de la presidència

12

Falla gran

17

Contingut cultural

42

Recompenses de la falla

50

Espai gràfic

68

Contingut infantil

70

President Infantil

76

Fallera Major Infantil

84

Falla infantil

88

Contingut cultural infantil

95

Recompenses infantils

98

Espai gràfic infantil

120

Programa d'actes

122

Imatges per al record

ASSAJOS

Gran veritat és aquella que diu que la vida és un continu aprenentatge que mai para. Així de clar ho tenim, almenys, els que ja acumulem un número considerable de, com es diu ara, voltes al sol. I una part essencial d'eixe aprenentatge el componen les nostres primeres vegades. Ningú pot negar que cada primera vegada, bona o dolenta, ens marca inevitablement i crea en nosaltres un abans i un després. Però parlem un poc més d'elles.

Qui no recorda la il·lusió de la primera vegada en la infància, quan per fi ens arriba el torn de fer una cosa nova que ens posa nerviosos i ens emociona fins al punt de no deixar-nos dormir. Beneïda innocència aquella que aconsegueix convertir en aventura fins a un fet tan simple com anar sols a comprar una viena de pa.

Però si hi ha una etapa on, per excel·lència, les primeres vegades ens marcan per sempre és l'adolescència. Les primeres "llibertats", les primeres eixides (amb hora de tornada, això sí), el primer amor... primers assajos del teatre de la vida adulta que arriben en un moment en el qual tot serà viscut amb una intensitat única que en uns anys començarà a marxar-se per a no tornar.

I de tots i cadascun d'eixos assajos eixirà l'adult que ens acompanyarà la resta dels nostres dies. Quan això ocórrega, l'aprenentatge haurà sigut llarg i, probablement, dur, per la qual cosa ja les primeres vegades aniran sent poques i la nostra manera de viure-les, no diré pitjor, però sí diferent.

Encara així, com a adults, continuarem aprenent una vegada i una altra. Per això, continuaran arribant a nosaltres primeres vegades i de nosaltres dependrà com rebre-les. Siga com siga, cada dia tindrem més clar que adultes, adolescents o xiquetes, el realment important és que continuen sorprenent-nos durant molts anys més, perquè no hi haurà millor senyal de que la nostra personal funció encara no ha acabat.

Rebeca Piles Andrés

CRISTINA BARREDA VILAFRANCA, YOLANDA CUBES GARCÍA I IVÁN GÓMEZ TORMO

Salutació de la presidència

Estimats fallers, veïns i amics de la nostra comissió,

És un privilegi per a nosaltres poder dirigir-nos a tots els fallers de la nostra volguda falla. Com ja sabeu, el poble de Torrent i molts dels pobles veïns hem patit durant este exercici la catàstrofe ocasionada per la DANA. Són molts els familiars, amics i coneguts que han perdut cotxes, cases, negocis... Des de la falla hem organitzat recollida d'aliments, roba, productes d'higiene...; hem cedit el nostre casal per acollir voluntaris i vosaltres, els nostres fallers, heu mostrat la vostra cara més solidària. Com no, volem transmetre des d'estes línies el nostre suport i el nostre condol a tots els afectats per la Dana.

En maig diguérem que sí al repte d'agafar la presidència i després d'estos mesos arribem al dia de hui carregats d'aprenentatge, de noves experiències i d'il·lusió. Això de ser presidents no és un camí de roses, però amb l'ajuda de la junta, de tots els fallers, de les nostres famílies i amics i amb el recolzament absolut entre nosaltres tres, tot és molt més fàcil. La nostra falla és molt activa i la veritat és que al principi dona por perquè es necessita molta gent col·laborant perquè tot puga eixir bé, però hem de dir que estem més que contents del resultat de cadascun dels actes que hem tingut fins a hui perquè és increïble com es bolca la gent d'aquesta falla sempre que fa falta, i això és l'enveja de qualsevol comissió perquè no totes

tenen a tanta gent disposada a ajudar sempre. Som un exemple de germanor i de treball en equip i des de la presidència volem agrair de tot cor la vostra implicació i les vostres ganes per tirar endavant i fer falla.

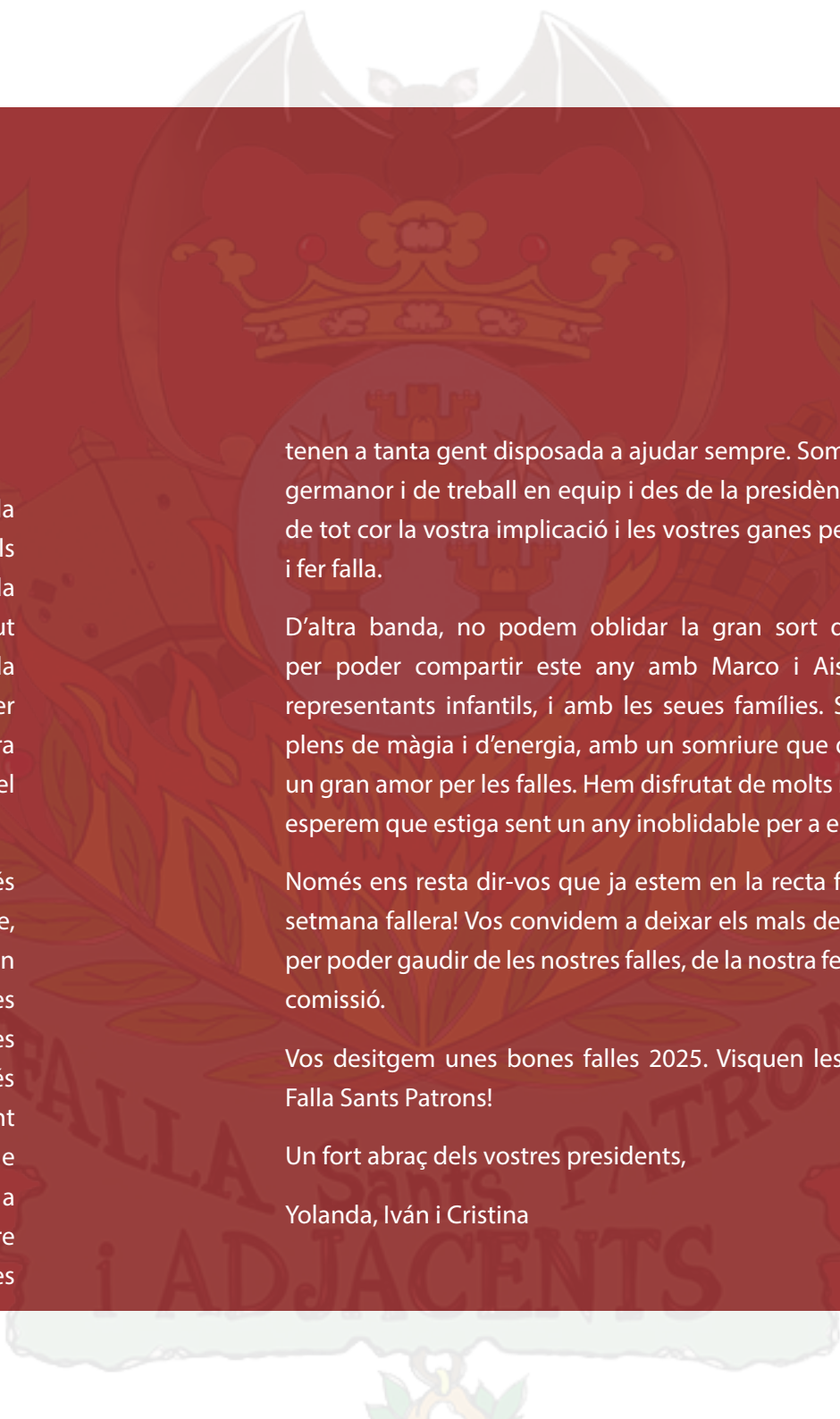
D'altra banda, no podem oblidar la gran sort que hem tingut per poder compartir este any amb Marco i Aisha, els nostres representants infantils, i amb les seues famílies. Són dos xiquets plens de màgia i d'energia, amb un somriure que desprén il·lusió i un gran amor per les falles. Hem disfrutat de molts moments junts i esperem que estiga sent un any inoblidable per a ells.

Només ens resta dir-vos que ja estem en la recta final! Ja arriba la setmana fallera! Vos convidem a deixar els mals de cap a un costat per poder gaudir de les nostres falles, de la nostra festa i de la nostra comissió.

Vos desitgem unes bones falles 2025. Visquen les falles i visca la Falla Sants Patrons!

Un fort abraç dels vostres presidents,

Yolanda, Iván i Cristina

.....

QUE COMENCE L'ESPECTACLE!

.....

ARTISTA:
FERNANDO LÓPEZ
CABAÑERO

En un gran teatre s'ha convertit la societat,
on els polítics ens condemnen a l'escena;
una tragicomèdia, molt trista i amarga,
un guió que ens fa riure amb més pena que rialla.
La vida real s'amaga entre les cortines,
digna d'un drama i dibuixos en cartolines.

Cada un amb el seu paper, sense encert ni rumb;
la incapacitat de dialogar ens envolta,
el diàleg s'amaga en un racó fosc i llunyà,
mentre el món gira, la veritat es revolta.
Amb desatins i errors, l'escena es repeteix,
un ball de titelles, on ningú no s'asseix.

Tot es redueix a un numeret de cabaret,
on alguns polítics riuen amb diners prestats,
amb els nostres impostos, fan la seva festa,
mentre el poble observa amb ulls cansats.
Un espectacle grotesc, un joc de disfresses,
on la dignitat es perd entre les promeses.

Nosaltres, ciutadans, com a botons de luxe,
sempre a la seva disposició, sense descans,
en un hotel de frustracions, sense cap excusa,
on el servei és obligat i el cor un pes pesant.
Amb somnis ofegats i esperances perdudes,
la vida esdevé un caos en aquestes avingudes.

Ja no ens queden cares d'estranyesa ni sorpresa,
si fórem mims, estaríem plens de desgast,
del poc afecte que rebem, del foc que ens pesa,
en un món que ens ignora, en un silenci vast.
Amb el cor cansat, seguim el nostre camí,
esperant un canvi que mai no arriba ací.

Cada matí s'aixeca el teló, la rutina
una obra repetida, sense cap novetat,
abandonament i desarrelament, la ruïna,
en aquest teatre on la vida és un pacte.
Però en el fons l'esperança no es perd,
un dia el teló caurà i el món es veurà diferent.

PRIMERES VEGADES

La primera vegada que vivim alguna cosa és sempre un moment únic, carregat d'emocions i expectatives. Ja siga aprendre a muntar la bicicleta, provar un plat exòtic o viure una experiència important, el primer intent genera una mescla de nervis, curiositat i una sensació d'incertesa. La etapa inicial de qualsevol projecte, encara que pot estar marcada per la por al fracàs o la inseguretat, també és la que ens obri portes a noves possibilitats i descobriments. Cada primera vegada és, en certa manera, un desafiament personal, una oportunitat per a aprendre, créixer i, sovint, transformar la nostra percepció sobre nosaltres mateixos i el món que ens envolta.

Este article explora el que significa eixa experiència de la primera vegada en diferents àmbits. Des de la primera vegada d'algun aspecte relacionat amb el món de les falles fins a primeres vegades relacionades amb l'art o la vida personal. Vos convidem a reiniciar-vos en el plaer de descobrir, de llegir, de disfrutar per primera vegada de l'emocionant lectura d'estes línies.

El meu primer record en la falla

Si em pregunten quin seria el meu primer record en la falla, sense dubte diria que va ser la primera vegada que em vaig pujar a un escenari.

Encara puc recordar com de menudes érem: unes xiquetes vestides de fades amb els nostres tutús roses, les nostres varetes d'estrella i les ales a l'esquena. Tot va començar assajant al baix de "Geni i Manu", on vam fer els nostres primers passos de ball i vam començar a descobrir què significava la "germanor fallera".

El ball era molt senzill, però per a nosaltres es sentia com un gran repte. Després de molts assajos i rialles, va arribar el gran dia: el dia de la presentació. Jo era una xiqueta menuda, plena de nervis, amb el meu monyo ben fet, el meu tutú rosa, la cara maquillada com una fada, amb brillants especials i, per descomptat, molta, moltíssima purpurina (cosa molt típica en esta falla).

Recorde ma mare quasi més nerviosa que jo, corrent d'un costat a l'altre de l'Antoniano, assegurant-se que tot estiguera perfecte. Finalment, va arribar el moment: el ball de les fades. Era un ball senzill, amb passos fàcils i un xicotet cercle amb la vareta. Ens havien dit que si se'ns queia a terra la vareta, no ens havíem d'acatxar a recollir-la.

Però, com era d'esperar, se'm va caure la vareta. I, encara que no es podia, em vaig acatxar a recollir-la. Aquell moment va quedar gravat per sempre en la meua memòria (i en les bromes de les meues amigues també, que 15 anys després encara ho recorden). A pesar de tot, ma mare no podia amagar l'orgull de vore'm a l'escenari, somrient d'orella a orella.

Aquell dia va ser més que un simple ball. Va ser l'inici d'alguna cosa molt més gran: una amistat indestructible amb aquelles cinc xiquetes que, sense saber-ho, anys després es convertirien en més que amigues,

quasi germanes. Perquè l'amistat que es crea en una falla és única i especial, una cosa que no es troba en cap altre lloc.

Aquell dia vaig descobrir una cosa que canviaria la meua vida per sempre: la meua passió per la festa fallera i el meu amor etern per pujar a un escenari. Vaig saber en aquell moment que no seria l'última vegada que ho faria i que, algun dia, compliria el meu somni d'arribar a aquell mateix escenari sent la Fallera Major de la meua volguda comissió.

Maria Estrada Veguer

El sopar al qual no volia anar La meua primera vegada com a president

Un divendres qualsevol de finals d'abril els "Curvats" havíem organitzat un sopar de grup. Seré completament sincer: no m'abellia anar. A última hora, eixe amic que sap com convèncer de qualsevol cosa, em telefona i aconseguix que confirme assistència. "Em prenc alguna cosa ràpida i em vaig a casa", vaig dir. Il·lús de mi. No comptaré els secrets d'aquella nit, tot queda entre les parets del ArtVid, però este pobre il·lús que planejava una nit de sofà i manta va eixir del restaurant amb un "si tu vas, jo vaig amb tu".

I ahí estava jo, en meitat de la Junta Gestora, unes vint persones mirant-nos les cares sense saber què anava a ser de la falla, amb l'amenaça de tancar la persiana latent. Moltes preguntes

i poques respostes. Al meu cap, una vegada i una altra: "En serio ningú agafarà la presidència? En serio em tocarà a mi? A MI?". Efectivament.

Cristina i jo eixim a la palestra. Yolanda i Gema ens van seguir. Acordem reunir-nos els quatre per a deixar clares les nostres intencions, condicions i propostes. Aquell primer de maig, vespra del meu aniversari, després de tres hores d'anades i vingudes, mil gargots per a no oblidar-se de res, cridades als uns i els altres... Decidim presentar la nostra candidatura a la Junta Gestora, pràcticament sobre la botzina.

Vaig eixir d'aquella reunió entre il·lusionat i acollonat. Il·lusionat per prendre una responsabilitat sobre la qual sempre havia fet bromes; seguint els passos del meu avi i el meu pare en La Plaça i del meu oncle en Saragossa. No era "complir un somni", però sí la bonica sensació de clavar la bandera de Sants Patrons en el llegat faller de la meua família. L'acollone venia per tota la resta. Per on es comença? Recorde les primeres paraules del meu pare en explicar-li'l: "No saps on t'has ficat". Quina raó tenia.

Encara no havíem pres possessió del càrrec i ja teníem mil incendis que sufocar. El més important: els artistes fallers. Més de cinc anys treballant cara al públic i encara no soc capaç d'entendre com funcionen els caps dels artistes. A cadascú més rar. Quatre presidents novençans buscant que algú els faça la falla gran a mitat

de maig. Emocions fortes des del principi. Va ser el primer obstacle que superàrem i el que ens va donar impuls per a agafar les regnes de la falla.

A partir d'ací, puc assegurar que l'any ha sigut una constant muntanya russa. Per cada motiu d'alegria i satisfacció venen un parell de cops de realitat. Mai plou a gust de tots i en esta falla molt menys. En el moment d'escriure este text no sé com arribaré al 20 de març per a fer balanç i saber si el muntó de coses positives compensa l'al·luvi de negatives. Tant de bo.

La meua primera (i última) vegada com a President ha sigut un màster de vida. Tot passa per alguna cosa i esta experiència l'havia de viure per a aprendre sobre moltes coses. M'emporte l'orgull d'haver

representat a la Falla Sants Patrons al costat de Yolanda i Cristina. Espere haver estat a l'altura de l'escut i si no ha sigut així, tireu-li la culpa a Cristina, que és la que em va fer el lio.

Ara sí, em prenc alguna cosa ràpida i em vaig a casa.

Iván Gómez Tormo

En el vibrant món de les falles

En el vibrant món de les Falles, on la cultura i la tradició s'entrellacen, naix en 2022 un grup que ha sabut captar l'essència del ball regional valencià: El Granerer. Este projecte, impulsat per la passió d'Ana Maria Ortega, qui dirigeix el grup, i per mi, la seua amiga Laura Camps, ha aconseguit no sols ensenyar a les falleres i fallers els balls

tradicionals, sinó també fomentar un sentit de comunitat i orgull per les nostres arrels.

La idea de formar el Grup de ball El Granerer va sorgir d'una conversa entre Ana i Rafa Simó, el president de la falla en eixe moment. Amb el desig de potenciar la

cultura valenciana i el ball regional dins de la Falla Sants Patrons, Rafa va proposar la creació d'un grup de ball. Ana, amb el seu entusiasme i amor per la dansa, no va dubtar a consultar-me, perquè les dos formem part del grup de ball regional L'ú i dos de Torrent del Ilar Antonià. Junes vam decidir donar vida a este nou projecte.

Des dels seus inicis, El Granerer ha sigut un autèntic fenomen. La novetat va atraure a un gran nombre de fallers, tant que el casal es va omplir d'energia i riures, convertint-se en un espai d'aprenentatge i diversió. Amb cada

assaig, els fallers no sols aprenien els passos de la dansa i les jotes, sinó que també se submergien en la rica història i significat de cada ball.

El grup ha tingut l'honor de representar a la falla en diversos actes culturals, destacant la seua participació en la Festa de la Mare de Déu dels Desamparats i en l'homenatge a la Senyera. Des de 2022,

El Granerer ha sigut l'encarregat d'encapçalar la processó en estos esdeveniments, portant amb si l'alegria i l'orgull de la tradició valenciana.

Ana i jo ens sentim immensament orgulloses de formar part d'esta gran falla Sants Patrons i de poder compartir la nostra experiència en el ball regional amb tots els fallers. Cada assaig, cada actuació, és una oportunitat per a enfortir els llaços entre els membres de la falla.

El Granerer no és només un grup de ball; és una família que s'unix per a preservar i difondre la cultura valenciana. Amb cada pas que donem, estem construint un llegat que perdurarà en el temps, recordant-nos la importància de les nostres tradicions i la bellesa de compartir-les amb els altres.

Així, en cada actuació, El Granerer no sols balla; compta una història, celebra una cultura i, sobretot, unix cors entorn de la màgia de les Falles. Visca la tradició! Visca El Grup de Ball El Granerer i Visca la Falla Sants Patrons!

Laura Camps Casanova

La meua primera vegada a un escenari

La meua primera vegada fent teatre va ser a una presentació infantil. Ho recorde com una mescla de nervis i emoció. Jo era una xiqueta, i el meu personatge era una fada màgica. Recorde compartir escena amb una de les meues millors amigues de la falla (d'aquell moment i d'ara) Perquè si una cosa tenen les Falles és que creen llaços d'amistat i germanor que duren eternament.

L'emoció de vestir-me amb aquella disfressa confeccionada per ma mare, aquell barret enorme i punxegut per amagar els monyos baix d'ell, ja que després hauria de vestir-me ràpidament de fallera, per poder pujar per la passarel·la com a membre "no màgic" de la Cort d'Honor Infantil. I, encara que jo era xicoteta, vaig saber aleshores que això era el teatre: el canvi de pell d'un personatge a un altre. I em va fascinar profundament.

Aquella experiència va ser un abans i un després. A partir d'aquell dia, em vaig enamorar del teatre. No només pel vestuari ni per l'escenari, sinó per la sensació de formar part d'un espectacle, de vore com la gent somreia, aplaudia i gaudia del que fèiem ahí dalt. Amb el pas del temps, al créixer, vaig seguir al grup de teatre de la falla, conegut com "El Granerer" i va ser allí on vaig aprendre el vertader sentit de fer teatre i lo divertit que podia arribar a ser.

Durant anys, vaig assajar y actuar amb persones que no només dominaven l'escenari, sinó que també sabien transmetre la seua passió i el seu coneixement. Em vaig empapar de tot el que vaig poder, absorbint cada consell, cada correcció i cada detall.

A les primeres obres, la vergonya em feia sentir insegura. No sabia si seria capaç de complir amb les expectatives, recordar tot el text i interpretar correctament el meu paper. Però, amb el suport dels meus companys, aquella vergonya va anar desapareixent a poc a poc. Ells em van ajudar a créixer, a deixar anar les meues pors, a

creure en mi mateixa. El teatre va deixar de ser només una activitat fallera puntual i vaig començar a participar d'altres vertients artístiques com el teatre musical o el cant.

Hui, alce la vista enrere, i només tinc paraules d'agraïment. Gràcies a la falla Sants Patrons per haver-me donat l'oportunitat de pujar a un escenari per primera vegada. I gràcies a eixos grans artistes que, sense saber-ho, van sembrar en mi la llavor d'una passió fonamental en la meua vida.

Nerea Olivares González

Un viatge al cor d'Àfrica

De vegades, la vida et posa enfront d'experiències que transformen per sempre la manera en què veus el món. La meua primera vegada ajudant a Àfrica, concretament a Errachidia, el Marroc, va ser una d'eixes vivències que em van marcar per sempre. Este racó del sud-est marroquí, situat entre el desert del Sàhara i les muntanyes de l'Atlas, no sols em va mostrar els desafiaments de la vida en una regió desfavorida, sinó també la fortalesa i l'hospitalitat. No sabia exactament què esperar, però el que vaig trobar va superar qualsevol idea preconcebuda i va deixar una petjada profunda en la meua vida.

El viatge va començar com un impuls. La decisió d'anar a Errachidia va sorgir del meu desig de contribuir a un canvi positiu. Havia sentit parlar d'esta regió com una de les més desfavorides del Marroc, amb comunitats rurals que enfrontaven problemes com la falta d'accés a l'aigua potable, educació limitada i recursos mèdics escassos. Així que, quan va sorgir l'oportunitat de participar en un programa de voluntariat allí, no el vaig dubtar. Vaig carregar la meua maleta amb el just, pintures, roba i jocs per a donar a eixos xiquets i xiquetes.

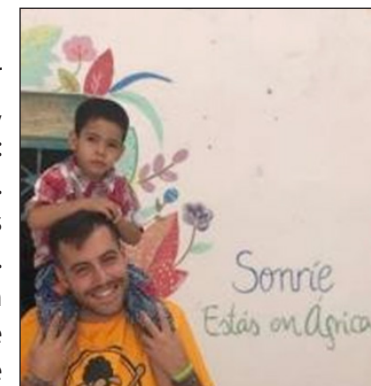

Arribada al món de l'essencial

El trajecte fins a la comunitat va ser llarg i ple de contrastos. Després d'un vol internacional i un trajecte de diversos quilòmetres en un autobús vell, vaig arribar a un lloc que semblava tret d'un altre temps. Les infraestructures eren justes i, els carrers de terra eren l'únic vincle entre les famílies que vivien allí. No obstant això, el que més em va impactar no va ser la pobresa material, sinó la vitalitat de les persones. Un grup de xiquets va eixir corrent a la meua trobada, rient i cridant paraules que no entenia, però el significat de les quals era clar: benvingut. Els seus ulls brillaven amb una curiositat que em va fer somriure immediatament. Malgrat la seua roba desgastada i els seus peus descalços, la seua energia era contagiosa.

El repte de connectar

La meua tasca principal era ajudar en una xicoteta escola comunitària, on els xiquets aprenien el bàsic: llegir, escriure i matemàtiques. Molts d'ells havien de caminar hores per a arribar, però mai faltaven. Les seues ànsies d'aprendre eren impressionants, però també desafidores per a mi, ja que l'idioma era una barrera. Al principi, vaig tractar de comunicar-me amb gestos i paraules simples. Em vaig sentir maldestre, com si estiguera navegant en una mar desconeguda sense mapa. Però els xiquets no van tardar a trobar maneres d'ajudar-me. Assenyalaven coses, repetien paraules fins que els entenia, i reien amb ganes quan cometia errors. A poc a poc,

les nostres diferències lingüístiques es van convertir en una font de diversió.

Ajudar en Errachidia no va estar exempt de desafiaments. L'escassetat de recursos era evident en cada racó. Les aules eren simples, amb bancs desgastats i parets que a penes sostenien pissarres velles. Moltes famílies depenien del treball agrícola, però les condicions àrides dificultaven el cultiu, la qual cosa generava una lluita constant per mantindre als xiquets a l'escola.

Els moments que em van marcar

Un dia, a les muntanyes de l'Atles, mentre treballàvem en el sistema d'aigua, vaig conèixer a una dona anomenada Himen. Era mare de quatre xiquets i, encara que les seues dificultats eren evidents, sempre tenia un somriure al rostre. Em va convidar a la seua casa, una construcció senzilla de tova, i em va servir un té de menta que va preparar amb l'aigua que havia arreplegat eixe mateix matí. Mentre compartíem el té, em va comptar, amb ajuda d'un traductor, sobre els seus somnis per als seus fills: volia que estudiaren i tingueren les oportunitats que ella mai va tindre. La seua història em va commoure profundament i em va motivar a continuar treballant amb més determinació. A l'escola, els xiquets em sorprenien cada dia amb la seua creativitat i ganes d'aprendre. Una xiqueta anomenada Fátima em va mostrar un quadern ple de dibuixos de cases i jardins. "Vull

ser arquitecta", va dir, amb una convicció que em va deixar sense paraules. La seua determinació, sense importar les limitacions, em va recordar la importància de mai subestimar el poder d'un somni.

Més que un lloc, una lliçó de vida

El que més em va impactar del meu temps a Errachidia va ser la manera en què les persones enfrontaven l'adversitat amb dignitat i esperança. Encara que tenien grans mancances materials, sempre trobaven raons per a celebrar: un menjar compartit, una vesprada sota les ombres de les palmeres o una simple conversa. Vaig aprendre que l'ajuda no sempre és unidireccional. Encara que vaig anar allí amb la intenció de donar, em vaig trobar rebent lliçons de gratitud, resiliència i del veritable significat de la comunitat.

L'impacte emocional de l'adeu

El dia de la meua partida va ser un dels més difícils de la meua vida. Els xiquets es van reunir per a acomiadar-me i van cantar una cançó en el seu idioma natiu. Em van donar xicotets regals: dibuixos, flors silvestres i un collaret fet de comptes que algú havia fabricat amb molt d'esforç. Vaig plorar en marxar-me, no sols per deixar arrere als amics que havia fet, sinó perquè sentia que el meu temps allí havia sigut massa breu. Havia arribat per a ajudar, però m'anava amb la sensació d'haver omplit una miqueta més les seues vides amb el meu carinyo.

Un canvi per sempre

Errachidia no sols va canviar la meua perspectiva del el món, em va canviar a mi. Em va ensenyar que la veritable riquesa no està en allò que posseïm, sinó en com compartim el poc o molt que tenim. Més important encara, vaig entendre que ajudar no sempre significa resoldre tots els problemes. A vegades, n'hi ha prou amb ser present, escoltar i mostrar als altres que no estan solos. Cada vegada que pense en els somriures dels xiquets o en l'aroma del té d'Himen, recorde que la humanitat està unida per una cosa molt més profunda que les nostres diferències: el desig de viure amb

dignitat i esperança. Encara somni en tornar algun dia, no sols per continuar ajudant, sinó per a reconnectar amb un lloc que sempre tindrà un tros del meu cor. Sempre portaré eixe racó del món en la meua vida, i sé que algun dia tornaré, no com algú que dona, sinó com algú que continua aprenent. Hui sé que aquesta experiència que em va regalar la vida va ser la primera vegada de moltes.

David Úbeda Ortiz

Art Antic Joieria Artesana

Art Antic Joieria Artesana és la marca amb què la raó social Art-a Mà Societat Cooperativa Valenciana comercialitza les seues produccions de joieria artesanal.

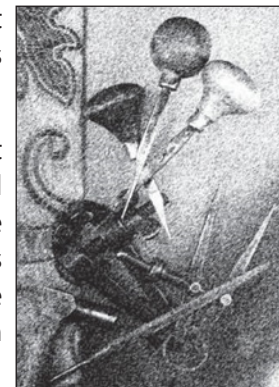
La trajectòria de Art Antic com a iniciativa empresarial és relativament recent: el seu naixement data de l'any 1996. Des de llavors, i a base d'imaginació, esforç, treball i compromís, la qualitat i el nivell de les seues creacions han aconseguit un lloc de veritable prestigi en el segment de la joieria dins del sector de l'artesanía valenciana.

Tradició i classicisme

Dos artesans els germans José i David Alabadí, titulars de Art-a Mà, donen lloc a un estil de joieria definit per la seua orientació classicista, d'acord amb les característiques de la tradició valenciana en la matèria. Des d'este punt de partida, les senyes d'identitat de la firma, des dels seus orígens, radiquen en l'aplicació del treball manual en la totalitat del procés de creació de les "primeres peces": esbossos, preparació de planxes i fils, tret de foc, poliment i gravat dels metalls, encastat de pedreria, cosit de perles i muntatge final. Eixa manera d'entendre la joieria es tradueix en dissenys propis i exclusius, inspirats en l'esplendor, la delicadesa i l'equilibri de les

línies clàssiques, i realitzats principalment en or de 18 quirats, plata de llei, perles naturals i pedres precioses.

Així, la recreació de joies antigues, sobretot dels segles XVIII i XIX, constituïx el cabal productiu que Art Antic elabora a partir de les seues fonts d'inspiració: motius artístics i naturals (sobretot, els florals) i l'estudi de les obres i documentació disponible en biblioteques, museus, etc.

"Por y para las Fallas..."

Fer joieria tradicional a València és, de fet, treballar en contínua relació amb el món de la festa major d'esta terra: les Falles.

Tan és així que la major part de les produccions artesanals de la firma se centra en els adreços de fallera.

Un adreç està compost pel fermall (la "joia", segons la terminologia local) que adorna la pitrera del vestit de valenciana, les arracades, el collaret, la polsera i el joc de forquetes i "pinxos" que delimiten el peculiar pentinat de l'ús fester.

L'adreç es complementa amb un altre element destacat en els adorns que llueix la indumentària fallera femenina: les característiques pintes. I, per descomptat, els medallons, les escarapelles (popularment conegudes com "carambas" per la gent de les Falles), els braçalets, etc.

... Però sense oblidar la innovació

En el ventall de joies que constitueixen i complementen l'adreç, i sense perdre el fil de la tradició, Art Antic troba terreny adobat a la innovació i a la diversificació de les seues produccions artesana- els adreç de fallera de Art Antic.

Si el conjunt que conforma l'adreç típic està, d'alguna manera, subjecte a unes característiques més o menys invariables en el context fester, fora d'este la capacitat creativa aplicada a cada una de les peces il·lumina la novetat: dissenys, formes, materials, colors i combinacions es multipliquen i es conjuguen amb els usos que les modes i els nous costums imposen, donant d'eixe mode resposta a les seues exigències. Si se sap com portar-los, uns pendents clàssics no tenen per què desentonar amb la vestimenta casual, per posar un exemple: la cada vegada major llibertat en l'elecció i l'ús de les peces i la busca dels contrastos, gràcies a l'evolució en el disseny de les joies, són la millor demostració que tradició i innovació no són, necessàriament, conceptes antagònics, sinó que es complementen a la perfecció donant lloc, de pas, a l'obertura d'oportunitats de mercat on situar les noves produccions.

Prestigi: coses que cal dir

Abans s'ha parlat del prestigi que Art Antic ha conquistat en la joieria tradicional valenciana. El moviment es demostra caminant: en 2001 l'Ajuntament de València, a través del Gremi de Joiers, va organitzar un concurs públic per a realitzar els adreços de les Falleres Majors de València. Art Antic, efectivament, és la firma guanyadora del citat concurs. Des d'eixe any, col·labora ininterrompudament amb la Junta Central Fallera de València com a proveïdora dels adreços que llueixen, davant tota la ciutat i els seus nombrosos visitants, les Reines de les Festes Josefines: les Falleres Major i Major Infantil de València.

Este assoliment –tota una responsabilitat- s'incrementa en 2002, en què esta col·laboració, també després de guanyar un concurs públic, es fa extensiva a la provisió d'adreços per a les integrants de

les Corts d'Honor respectives de les dos Reines de la Festa: en total, 26 adreços complets que, vençut el calendari festiu de cada mes de març, són recuperats per a la seua reparació i posada al dia de manera que, any rere any, mantinguen la seua màxima esplendor, a la disposició de les primeres protagonistes de la Festa.

També des d'eixe mateix any 2002 Art Antic col·labora, així mateix, amb la Junta Central Fallera fent lliurament del Medalló de la Verge dels Desemparats –Patrona de la Ciutat- a les Falleres Majors i a les seues Corts d'Honor.

Un altre fet destacat per a Art Antic, en 2010, és la realització d'un segon i exclusiu adreç oficial, del model anomenat de "La Verge" (i que forma part de la indumentària del segon trage oficial) per a les Falleres Majors de València i les seues Corts d'Honor, realitzat en plata de llei amb lluentor, amb zirconcies encastades, i inspirat en la imatgeria vinculada a la Patrona dels valencians.

Altres mèrits

L'any 2008 Art Antic va ser distingida amb el Premi Berni, atorgat per la Falla Marqués de Montortal-Berni i Catalá, que destaca la col·laboració de les persones o entitats en la labor de divulgació de les Falles i les tradicions valencianes.

En altres fronts d'activitat, la firma pren part en nombroses exposicions d'indumentària fester, així com en les habituals i freqüents "setmanes culturals" de moltes comissions falleres que tenen a bé comptar amb la seua presència i col·laboració.

També la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de València ha reconegut el treball de Art Antic, que es va fer creditora del Premi a l'Artesania que li va atorgar la referida institució empresarial en la seua edició de 2009.

A València, des de Burjassot

Tots estos reconeixements obtinguts per Art Antic gràcies a la qualitat de les seues creacions de joieria artesanal han anat paral·lels

al creixement de la seua activitat, especialment durant els últims anys.

Eixe creixement ha motivat que la seu de la firma haja passat des de la localitat de Burjassot, on va obrir les seues primeres i modestes instal·lacions en 1996, a la capital, València. Així, en 2011 la firma es va traslladar a l'actual ubicació del seu taller-tenda en l'Avinguda de l'Oest de València. En el centre del principal focus on palpita la vida fallera i, des de la lògica de la pràctica empresarial, el més a prop possible d'una clientela cada dia més variada i exigent.

Davant això, el compromís de Art Antic no pot ser més que un: crear joies per les quals no passa el temps i que naixen amb una vocació: convertir-se en part substancial del patrimoni familiar dels seus posseïdors i en fragments d'eternitat dins del patrimoni cultural dels valencians.

La primera NO vegada

Sé perfectament amb qui va ser la meua primera vegada. El que no recorde és com va ser, amb la qual cosa ja intuïsc que no va ser una experiència massa positiva ni espectacular que meresca ser albergada en la meua memòria R.A.M. També podria ser que per respecte cap a eixa dona (un serà el que serà, però conserva una ètica i saber estar que ja volgueren uns altres) no donaria cap detall més que la dada pròpia i sense importància d'asseverar que sí, que va ser amb ella, perquè no, no va ser amb una altra. No obstant això, sempre que alguna vegada sorgix la conversa (els homes som així, per molt moderns i feministes que ens considerem) ixen a escena les nostres aventures i batalles. Això passa entre els xics, però queda com a secret inconfessable entre els membres de la societat sota

pena de no tornar a ser convidat a la "tempesta d'idees" que és el que verdaderament semblen eixes reunions de mascles bravucons. I sempre ix a relluir la meua primera "no vegada" (he de dir, i així ho manifeste, que mai m'he apuntat punts en fora de joc. Quede això per escrit per a evitar possibles confusions. Hui dia no saps que t'oferirà el destí i no volguera arruïnar una possible carrera política per culpa d'un article de llibret mal interpretat).

I ací va la meua història...

Corria Juliol de l'any 1986, després de Crist. L'estiu i 16 anys només pot portar anècdotes inversemblants i gracioses, repletes de testosterona. A mitjan mes solíem celebrar un esdeveniment prou somiat i recordat entre els meus amics estivals: l'aniversari d'un dels nostres, un bon amic des de la infància amb el qual em separaven tres anys d'edat i que el feia ser el líder del ramat. L'aniversari de Paco era esperat i celebrat per tot lo alt donades les connotacions anteriors. Eixe any havia arribat a la nostra colla una xica nova. Us pose en context: la meua mare era molt de fer amistat amb els veïns, així que no va tardar a conèixer als papàs de la xiqueta només arribar a la urbanització. Imagine la conversa: -La meua filla s'avorrix molt perquè no té amics, acabem d'aterrar. -No hi ha problema, el meu fill gaudix de la seua colla tot l'estiu. Són molts, així que li diré que faça de Ciceró i presente a la teua filla...- Però mamà! Com portaré jo a Menganita. Què vergonya! Què rotllo! -Doncs ja està clar. Li he dit al papà de Menganita que per a l'aniversari de Paco (realment era conegut com Paquitori) anirà amb vosaltres.

No sé si heu estat en eixa tessitura alguna vegada. La vida real no és la pel·lícula "Stand by me" (Compta amb mi) i pocs teníem els valors tan acrescuts i érem moralment tan evolucionats. En fi, que era un marró això de portar a una xiqueta penjada del braç. Cal dir que la xiqueta era molt bonica. Estava bona, en l'argot juvenil. Ni així em feia la mínima gràcia actuar de presentador en societat de la xica en qüestió. És més, em vaig sentir ridícul. Així era, per a què anar amb mitges tintes.

Eixe dia el líder complia 19 anys. Poc quedava del xiquet amb el qual jugàvem als Airgamboys. Era ja tot un home mentre que la majoria del grup recentment eixíem de la infància. Allí em vaig colar i en la seua festa, em vaig plantar que diria Ana Torroja, prèvia autorització dels pesos pesants de la banda. Amb eixa edat, i en aquella època, aparéixer amb una xica sense ser cosina o germana menor, argumentant que has de cuidar d'ella, podia considerar-se signe de debilitat o d'una cosa pitjor, ser amanerat... Podia caure més baix? (context estimat lector, context, que me la liareu). Com si fora el mateix Murphy les desgràcies no venien soles. Eixe any acudien a la "party" amics del celebrant arribats des de València. Tipus de 19 o 20 anys, prou més viscuts que un servidor i amb més carrer i nit que el camió del fem. Estava acorralat. Un xiquet bé de Torrent, en aquell temps poble, molt poble, envoltat d'autèntics "pijos" de València, que em donaven mil voltes. En aquells dies jo intentava aparentar, sense èxit, que sabia molt de la vida, que les meues discoteques favorites Rayas o Lo Rat no tenien res a envejar a Distrito o Jardines, que anar a Ca La Punxona o Bodega el Cordobés a beure cervesa tenia tant de glamur (o més) que anar a Los Tanques, Bar Mestalla o Xúquer a beure "cubalitos" com a camells. No hi havia més que fer ni dir. Seria la pitjor nit de la meua vida i seria recordada per a l'eternitat. No van tardar els de la capital a estrénnyer cércol davant Menganita . Se'm va oblidar donar el detall "im-por-tan-tí-ssim" de la doble nacionalitat de la susdita... pare espanyol, mare alemanya, nascuda a París... La francesa. Poc més a dir per a acabar d'adobar ments distorsionades per l'edat, l'inconscient, llegendes urbanes i alguna pel·lícula classificada X de l'època.

Seguisc. L'atac era feroç. Entraven per tots els fronts, xics alts, bonics, majors, ben vestits, amb més tirs pegats que una escopeta de perdigons en caseta de fira... Jo em veia incapaç i estava un pelet acovardit. D'una banda tenia l'obligació feta promesa cap a la meua mare de protegir i cuidar a Menganita, d'altra banda no podia quedar com un imbècil apartant les mosques (o moscons) amb la cua. Tampoc hauria tingut opció i, a més, ella estava allí i ells tenien una missió.

Vaig decidir fer-me el despistat i mirar cap a un altre costat. Mig avergonyit per la meua actuació, mig vençut per les circumstàncies.

En un moment donat, ella, la francesa (Menganita) va poder escapolar-se de l'assetjament i va eixir a l'exterior de l'habitable . Vaig aprofitar per a, fent mutis pel foro i entre la confusió que l'avanç de la festa i l'alcohol feia ja entre els convidats, eixir a interessar-me per l'estat emocional de la xica, amb la qual només havia creuat dos o tres paraules. Vaig voler llavar la meua imatge i, sobretot, tindre una coartada amb la meua mare en cas de succés. El diàleg de besugos va ser més o menys així: -Què tal la festa? Ho estàs passant bé? -Bo si, però són molt pesats (somriure nerviós inclòs). -Vinga va! Estàs lligant molt (quin nivell el meu). Segur que algun t'agrada, jiji, jaja, què si, què no... -A mi m'agrades tu. Zas! Mai un triomf em va posar més nerviós que este. Vergonya i temor es van apoderar de mi. Vergonya, perquè malgrat que jo no era nou en això, mai havia tingut un èxit així. I temor d'aquells que portaven tota la nit picant pedra sense aconseguir res.

La cosa es va anar accelerant, imagine que ens besaríem (dic jo) va anar tot *in crescendo*. El següent, segons el meu manual d'instruccions era: anem a donar una volta. Si hi havia un no s'acabava el tema. En cas de resposta afirmativa no hi havia temps que perdre. Llavors Santo Àngel era zona de camps de tarongers, camins de terra i poca il·luminació, no va ser difícil trobar, a falta d'un portal (lloc utilitzat per als nostres "escarceos" en cas d'estar a Torrent) un lloc on donar curs als nostres desitjos i ànsies juvenils. La cosa es va anar de mare i la tensió es va elevar, es va elevar de tal manera que Menganita es va posar el vestit de faena i clar, va voler rematar la faena. El bou, en este cas vaquilla, és a dir, un servidor, davant el caire dels esdeveniments, no per ganes, sinó per por del fracàs donada la meua nul·la experiència, va haver de demanar temps mort i escapar cap a la barra. Ella va resoldre el tema amb un: "No passa res, lo bo un altre dia". La seua maduresa i experiència em van vèncer en tots els terrenys. En arribar estaven tots esperant, perquè ja s'havien adonat de la nostra absència. Vam ser rebuts en "loor" de multitud per uns, incredulitat per uns altres i xiuxiuejos per elles (sí, això anava així en aquells dies).

Reconec que em va costar molts dies tornar a parlar amb ella. La raó? No ho sé. Imagine que també va ser vergonya i fingir una falsa masculinitat per a no demostrar res davant d'ella (i sobretot davant la resta del grup). Per cert, entre els convidats forans va quedar el convenciment de saber que sí, que jo sí. Argument referendat pel pare del meu gran amic que des del seu dormitori es va adonar de la notícia donat el rebombori que va generar. I així, amiguets i amiguetes, va passar la meua "primera NO vegada". Ni orgullós ni ofés... 16 anys en canal i una experiència inoblidable malgrat tot. Alguna vegada he tornat a veure a Menganita, una salutació cordial i poc més. No, no li vaig deixar empremta.

P.D.: Hi ha una cosa de la qual sí que puc presumir, per un dia vaig ser el millor de tots. No van poder amb mi: València "Pijos" Club 0 - Xiquetdepoble Torrent 1.

Enrique Romero Martí

Els jocs florals de Torrent

La Falla Ramón y Cajal va renàixer, després de la històrica tombà, a l'any 1968, com ho van fer altres comissions de Torrent, i després de dos o tres anys, amb la incorporació de molta gent jove, va mamprendre la trajectòria que ens ha portat fins a l'actualitat potenciant els principis fonamentals de la nostra festa, que passen per l'exaltació de les tradicions, els costums, la cultura i la història d'un poble que des dels seus inicis, ha sigut sempre protagonista en totes les pàgines històriques d'Espanya, com és el poble valencià.

Com a conseqüència d'esta iniciativa, i quan estàvem vivint un període de canvis polítics i socials, en els que les reivindicacions autonòmiques presidien les nostres vides, la falla de l'Ermita va mamprendre una aventura a la que molts dels fallers i falleres estem

agraïts, com va ser impartir classe de Valencià al Casal abans de l'estiu de l'any 1976, adonant-se que la majoria utilitzava el Castellà com a llengua vehicular i el Valencià només que el parlava la gent major, que no podien imaginar l'extraordinària labor que van realitzar per a mantindre viu un dels tresors més importants de qualsevol poble com és la seua llengua.

Sobren paraules per a expressar que l'experiència va ser molt positiva, però no ens vam conformar amb esta activitat tan gratificant, i en una de les classes va eixir el tema dels Jocs Florals que se celebraren a València, i pensat i fet: per què no organitzem nosaltres els Jocs Florals Fallers? I encara que era un concurs poc recessiu i analitzant que en altres localitats tan sols han durat uns pocs anys, tiràrem avant i així vam començar els I Jocs Florals Fallers de Torrent 1977

No suficient amb això, tan sols huit anys després, pensàrem que els xiquets i xiquetes també podrien ser protagonistes d'este esdeveniment que tanta acceptació va tindre, i vam iniciar els Jocs Florals Fallers Infants amb una il·lusió sense precedents, encara que quan experimentàrem la major satisfacció va ser anys després, quan els escriptors infantils passaven a majors i eren capaços de competir amb gent molt més experta, arribant a aconseguir alguns dels premis proposats, i fins i tot, ser els guanyadors absoluts dels Jocs Florals.

Prop de celebrar el 50 aniversari, no podem ocultar la satisfacció per la resposta que ha donat el món faller torrentí a este concurs i sempre estarem agraïts als que ho han fet possible, sobretot, als escriptors i escriptores, perquè sense ells, hauríem de donar-li la raó a tots aquells que no esperaven llarga vida a un concurs, que ha permet que cada segon dijous del mes de març, Torrent es vista de gala per a rendir homenatge a la nostra llengua en la Clausura i Lliurament de Premis dels Jocs Florals Fallers.

Ximo Requena

A la llum dels focus

Ballar és la meua vida; no entenc la vida sense ball. Cada vegada que puge a un escenari i tracte d'expressar amb el meu cos cadascuna de les sensacions que estic experimentant, per a mi és la primera vegada; cada ball, cada actuació, és el primer i el millor ball.

S'obri el teló

Vaig començar a rebre classes de ballet amb 4 anys, al mateix temps que començava en el col·le. Des de molt xicoteta ballava i cantava totes les sintonies dels programes de la tele, sent la meua preferida sense dubte la de "A guanyar diners". Quan obriren l'escola de dansa al costat de ma casa ma mare no va dubtar en apuntar-me i per a convèncer'm em va dir que podria ballar mirant-me a un espill molt gran. Clar, jo vaig dir que sí. En les meues primeres classes de ballet compartia classe amb xiquetes i xiquets més majors que jo perquè l'acadèmia era nova i apreníem tots junts. Com a curiositat diré que entre els meus companys de classe estava el nostre regidor de falles Aitor Sánchez, que també va ser ballarí quan era xicotet.

La meua primera actuació va ser ballant El cascanueces amb 4 anys. Era una nina que havia d'eixir d'una caixa de regal i encara que no tinc records perquè era molt xicoteta, les fotos i els vídeos demostren que des de la primera vegada que vaig pujar a un escenari he disfrutat moltíssim i he donat tot de mi. A la llum dels focus no hi ha vergonya, només emoció, ganes de fluir, de disfrutar, de traure tot el que tens dins, d'expressar amb el cos milers de sentiments... És una sensació difícil d'explicar; ballar per a mi és un mode d'expressió.

Vaig anar fent-me major i sempre vaig compaginar la meua formació acadèmica amb la meua formació com a ballarina. Comencí a examinar-me per la Royal Academy of Dance amb 8 anys i vaig continuar fins als 20 quan vaig obtindre el títol de nivell avançat. Tota esta carrera com a ballarina, m'ha aportat moltíssimes coses positives, però també, ha suposat molts sacrificis. Encara que a mi m'agradava molt passar-me les vesprades en l'acadèmia de dansa, no m'agradava tant tindre menys temps que els meus companys per fer els deures, perdre'm aniversaris d'amics del col·le perquè tenia ballet, no poder anar al parc a jugar perquè entre setmana tenia ballet... Jo en eixe moment no l'entenia, però ara agraïsc infinitament la disciplina que m'han inculcat els meus pares i les meues profes de ballet perquè m'ha fet ser la persona responsable i organitzada que soc hui.

Tinc milers d'anècdotes i records relacionats amb el món de la dansa. Les meues profes de ballet m'han vist créixer i m'han aguantat en totes les etapes de la meua vida, també en l'adolescència (que quina adolescència...). Elles també han contribuït en la meua educació i sempre vaig a sentir per elles una estima especial. D'altra banda, les meues companyes de classe de ballet eren companyes de vida amb les que he compartit moments divertits amagant-nos de les profes de ballet per menjar llepolies o croissants ben carregats de xocolata, viatges a Madrid i Londres per fer cursos intensius, confessions perquè a totes ens agradava l'únic xic que venia a classe amb nosaltres, i clar, també dolors per les ferides en els peus o frustracions i llàgrimes perquè no ens eixia bé la doble pirueta.

Quan ja m'anava transformant en una persona adulta vaig enfocar la dansa d'una manera més professional. Vaig treballar molts anys com a profe i també vaig decidir-me a provar diferents modalitats de ball: dansa del ventre, funky, flamenc, claqué, salsa... Vaig començar a fer càstings, a formar part de grups de ball... Féiem actuacions en diversos llocs i disfrutava moltíssim sentint l'adrenalina al eixir cada vegada a l'escenari. S'ho passàvem molt bé, però en eixos anys vaig

descobrir la cara menys agradable del món del ball: la competitivitat, les enveges, les decepcions... Perquè este món aporta moltes coses positives, però estar constantment demostrant la teua valia perquè ningú et passe per damunt, al final, acaba minvant-te. Per això, perquè jo volia quedar-me només amb les sensacions positives del ball, vaig decidir deixar un poc a banda la part professional d'aquest món i continuar ballant, però d'una manera més relaxada, disfrutant, però sense exigències.

Ganao Dance club

Com no, la meua experiència com a ballarina també ha estat enriquida per la meua falla, la falla Sants Patrons. De fet, si em pare a pensar, podria dir que els meus millors moments en la falla han sigut ballant. Des del primer any que em vaig apuntar, vaig començar a encarregar-me dels balls que es feien en la falla. Assajava als xiquets i xiquetes, que a dia de hui de xiquets ja no tenen res, però sé que guarden molt bon record d'eixos anys d'assajos i actuacions. També assajava i ballava amb els majors, inclús arribàrem a participar en el concurs de playbacks de Torrent. Són molts els balls que hem disfrutat i continuem disfrutant junts: el circ, els anuncis, Queen, Grease, els gatets, Mónica Naranjo, Mecano, Moulin Rouge, dansa oriental, el Rey León... Han sigut moltíssimes les vesprades i nits d'assajos, les proves

amb els *portés*, molts nervis i emocions compartides, però sobretot molta germanor i amiat, perquè la part més positiva de ballar en la falla, és poder apropar-te més a les persones i disfrutar cada moment amb fallers que com jo disfruten ballant.

D'altra banda, en estos últims anys, també he format part del grup de dansà "El Granerer", dirigit per Ana amb l'ajuda de Laura. He conegut una altra disciplina del ball, tradicional, però nova per a mi, amb la que he disfrutat molt.

La pose final

Tinc molt clar que totes les experiències que he viscut ballant han format part de la meua construcció com a persona. Crec que el cor d'una ballarina té una sensibilitat especial i es va modelant amb cada ball. En tota la meua trajectòria, cada dia ballant ha sigut una primera vegada, una nova oportunitat per aprendre, per a disfrutar, per a expressar, per a conèixer, per a somriure, en definitiva, per a viure la vida a través del ball.

Cristina Barreda Villafranca

Les històries ací compartides sobre les primeres vegades ens revelen que, encara que cada experiència és única, totes estan unides per un fil comú: el creixement personal. Ja siga en l'àmbit professional, sentimental o en el quotidià, cada "primera vegada" ens enfronta al desconegut, ens repta a superar-nos i, en molts casos, ens permet descobrir capacitats i fortaleces que no sabíem que teníem. A través dels testimonis dels que s'han atrevit a compartir les seues vivències, queda clar que, encara que la por o la incertesa poden acompanyar eixos primers passos, és la voluntat d'enfrontar-los el que ens impulsa cap avant. Al final, les primeres vegades són més que un simple moment en el temps: són catalitzadors de canvi, d'aprenentatge i, en definitiva, primeres experiències que formen part de la nostra construcció com a persones.

RELACIÓ DE RECOMPENSES 2024/2025

Torre Or i Brillants amb Fulles de Llorer

Laura Anchel Lopez
Ricardo Cervera Mora
Pascual Cubes Moral
Pilar Espeleta Tatay
Jose Juan Gonzalez Biot
Maria Jose Herrero Perona
Amparo Moncholi Pascual
Francisco Tarin Silla
Ricardo Tarin Silla

Torre Or amb Fulles de Llorer

Esther Alonso Garcia
Marta Espeleta Alabajos
Hector Forment Fernandez
Diana Gimenez Castillo
Lorena Olivares Gonzalez
Anabel Tormo Gimeno

Torre Or

Gema Barber March
Enrique Javier De Dios Gonzalez
Javier Fernandez Andres
Maria Montaner Andres
Javier Peris Saiz
Nuria Simo Bauset
Jose Maria Simo Forment
Maria Amparo Taberner
Moncholi
Roberto Taberner Moncholi
Maria Jose Veguer Rumbeu

Torre Argent

Marta Navarro Barat
Andrea Perales Gimenez
Salvador Piles Martin

Festa d'Interés Turístic Autònom de la Comunitat
Valenciana, Bé d'Interés Cultural Inmaterial i
Patrimoni Inmaterial de la Humanitat (UNESCO)

RELACIÓ DE RECOMPENSES 2024/2025

Bunyol Or i Brillants amb Fulles de Llorer

Laura Anchel Lopez
Ricardo Cervera Mora
Pascual Cubes Moral
Pilar Espeleta Tatay
Jose Juan Gonzalez Biot
Maria Jose Herrero Perona
Amparo Moncholi Pascual
Francisco Tarin Silla
Ricardo Tarin Silla

Bunyol Or amb Fulles de Llorer

Esther Alonso Garcia
Marta Espeleta Alabajos
Hector Forment Fernandez
Diana Gimenez Castillo
Lorena Olivares Gonzalez
Anabel Tormo Gimeno

Bunyol Or

Gema Barber March
Enrique Javier De Dios Gonzalez
Javier Fernandez Andres
Maria Montaner Andres
Javier Peris Saiz
Nuria Simo Bauset
Jose Maria Simo Forment
Maria Amparo Taberner
Moncholi
Roberto Taberner Moncholi
Maria Jose Veguer Rumbeu

Bunyol Argent

Marta Navarro Barat
Andrea Perales Gimenez
Salvador Piles Martin

JUNTA EXECUTIVA

Presidents

Cristina Barreda Villafranca
Yolanda Cubes García
Iván Gómez Tormo

Vicepresidenta

Gema Barber March

Secretària

M.ª José Herrero Perona

Economia

Enrique Espeleta Peris
Manuel Almerich García
Enrique Espeleta Tatay

Delegació D'infantils

Inma Laencina Simó
Vicent Morellà Gradolí
Yolanda De La Cruz Gallego
Claudia González Cervera

Delegació De Casal

José Manuel Rodríguez Gala
Pepe Guillot Muñoz

Delegació De Festejos

Raúl Martínez Bayo
David Ruipérez Perona
Empar Llimerà Herranz
M.ª Dolores Ruipérez Perona

Delegació De Cultura

Paco Ibáñez Mauro
Inma March Puig
Silvia Cubes Vidal
Nerea Olivares González
Pilar Espeleta Tatay
Laura Galindo Arribas

Delegació De Representació

Borja Monfort Lerma
María Estrada Veguer

Delegació D'esports

Rafa Simó Alabarta
Ximo González Garrido

Assessor

Paco Espeleta Alabajos

COMISSIÓ

Jose Alabarta Carratala
Àngel Alarcón Esteve
Dani Alarcón Esteve
Amparo Albert Deltoro
Genivero Almerich Garcia
Manuel Almerich García
Manuel Almerich Mora
Esther Alonso García
Clara Álvarez Baviera
Rosario Amores Díaz
Laura Anchel Lopez
Pilar Aparicio Carrascosa
Carlos Arrocha Antonino
Gema Barber March
Santiago Barber March
Cristina Barreda Villafranca
Enrique Bauset Tarazona
Enrique Benlloch Iglesia
Amparo Cabanes Ros
Francisco Cabrelles Fernandez
Teresa Callejas Blasco
Laura Camps Casanova
Amelia Carratala Moreno
Juan José Carratala Velert
Esther Castelló González
Ricardo Cervera Martínez
Mª TERESA CERVERA MORA
Ricardo Cervera Mora
Jose Cháfer Rodríguez
Miguel Ángel Cháfer Tarin
José Cháfer Tarín
Roberto Chisbert García
Deborah Company Baixauli

Rafael Cortes Roig
María Cubells Prósper
Tina Cubero Moral
María Yolanda Cubes Garcia
Cristina Cubes Garcia
Vicente Cubes Garcia
Pascual Cubes Moral
Silvia Cubes Vidal
Joaquín Cubes Vidal
Vicente J. Cubes Vidal
Enrique Javier De Dios
González
Yolanda De La Cruz Gallego
Begoña Enguñadanos García
Pedro Escobar Sánchez
Francisco Espeleta Alabajos
Marta Espeleta Alabajos
Enrique Espeleta Peris
Pilar Espeleta Tatay
Enrique Espeleta Tatay
Conchín Espeleta Tatay
Lydia Espeleta Tatay
Diego Estrada Arjona
Maria Estrada Veguer
Didac Estrada Veguer
Jose Fenoll Herráez
Javier Fernández Andrés
Pedro Fernández Fernández
Patricia Fernández Marin
Marta Ferrer Aparicio
Vicente Ferrer Vázquez
Héctor Forment Fernández
Lucia Galan Martinez

COMISSIÓ

Laura Galindo Arribas
Álvaro Gámez Sáez
José Garces Mil
Santiago García Chiner
Jose Garcia Garcia
Marcos Garcia Perea
Belén García Rodríguez
Ana María García Silla
Diana Giménez Castillo
Marta Giménez Ortí
María José Gómez Gijón
Iván Gómez Tormo
Jose Juan Gonzalez Biot
Francisco Jesús González Biot
Vicent Gonzalez Cervera
Claudia González Cervera
María José González Fernández
Chimo González Garrido
Javier González López
Laia González Martínez
Lidia Gonzalez Regolf
Vicente Salvador Gonzalez
Simó
Adriá Guijarro Andreu
Victor Guijarro Andreu
Juan Jose Guijarro Moreno
José Guillot Muñoz
Nicolas Hernandez Antonino
María Amparo Herranz Jiménez
Maria Jose Herrero Perona
Sergio Herrero Perona
Juan Herreros Cuevas
Esther Hidalgo Moya

Paula Huemes Muñoz
Lucía Ibáñez Martí
Francisco Ibáñez Mauro
María Del Carmen Iglesia Marti
Jose Jiménez Alejandro
Inmaculada Laencina Simó
Rafael Leal Benlloch
Roberto Lladró Gomez
Javier Lladró Gómez
Roberto Lladró Ros
José Llimera Herranz
Alberto Llimerà Herranz
María Empar Llimerà Herranz
Jose Manuel Llimera Veguer
Inma March Puig
Xavier Marco Díaz
Esperanza Mares De Lelis
Laura Martí Elorza
Alejandro Martí García
Raul Martinez Bayo
Maria Amparo Martinez Bayo
Consuelo Martinez Company
Maribel Martinez Company
Cristina Martínez Company
Izan Martínez De La Cruz
Laura Martinez Martinez
Laura Martinez Milan
Marc Martinez Osma
Jorge Martínez Osma
Maria Pilar Martinez Puchades
Paula Mata Mora
Nuria Medina Mora
Amparo Moncholi Pascual

COMISSIÓ

María Rosa Moncholí Pascual
Borja Monfort Lerma
Maria Montaner Andres
Ricardo Mora Ortí
Vicente Morellà Gradolí
Fernando Moreno Chulià
Esther Moya Peris
Angel Moya Sanchez
Pedro Jose Munera Senar
Rebeca Muñoz Martín
Sara Navarro Ánchel
Marta Navarro Barat
Héctor Navarro Herreros
Alba Navarro López
Alberto Navarro López
Miguel Navarro López
Miguel Navarro Peris
Toñi Nieto Berlanga
Amparo Novillo Huete
Lorena Olivares González
Nerea Olivares González
Susana Olivas Ferrer
Ana Mari Ortega Noé
Sandra Orti Cordon
Raul Orti Mora
Jennifer Ortí Moreno
Jose Vicente Ortiz González
Rubén Ortiz González
Emilio Osca Monfort
Alfredo Pascual Castellano
Vicent Peiró Ibáñez
Guillermo Perales Amores
Julian Perales Duque

Andrea Perales Gimenez
Daniel Perales Gimenez
Soraia Peris Calleja
Vicent Peris Fernández
Enrique Peris Mora
Francisco Javier Peris Mora
Mari Carmen Peris Mora
Alba Peris Rueda
Victor Peris Rueda
Javier Peris Saiz
Lola Perona Denia
Rebeca Piles Andrés
Salvador Piles Martin
Francisco Piles Peris
José Pascual Piles Vilanova
Manuel Vicente Porcal Gascon
Victor Manuel Puchades
Benavides
Valeria Quintana Redón
Mar Ramirez Salinas
Beatriz Robles Lozano
Ana Roca Fernández
David Rodríguez Benlloch
Jose Manuel Rodríguez Gala
Manuel Rodríguez Marí
Antoni Ros Alcaraz
Jose Pascual Ros Piles
David Ruiperez Perona
María Dolores Ruiperez Perona
Javier Ruiperez Perona
Corinne Ruiz Luque
Jorge Sánchez Aldana
Borja Sansixto Navarro

COMISSIÓ

Miguel Sanz Chust
Rubén Segarra Espeleta
Enrique Segarra Ruiz
Arantxa Segura López
Sergio Silla Anchel
Carla Silla Daries
Jose Silla Moncholi
Miguel Silla Olmos
Francisco José Silla Soriano
Simon Silla Soriano
Jose Vicente Simó Alabarta
Rafael Simó Alabarta
Ana Simó Bauset
Nuria Simó Bauset
José María Simó Forment
Sabela Simó Sanz
Rubén Simó Zamorano
Vanessa Simó Zamorano
Uxue Solera Frías
Yolanda Solera González
María Amparo Taberner
Moncholi
Roberto Taberner Moncholí
Francisco Tarin Silla
Ricardo Tarin Silla
Pilar Tatay Cortina
Luis Toledo Piles
Anabel Tormo Gimeno
Pepe Tronch Toledo
Francisco Tusón Marsilla
David Ubeda Ortiz
Juan Vicente Valera Anchel
David Valmaña Ricart

Victor Vazquez Lerma
Enrique Vázquez Martí
Rubén Camilo Vázquez Martí
Francisco Javier Veguer
Fernandez
Maria Leonor Veguer
Fernandez
Francisco Javier Veguer Muñoz
Maria Jose Veguer Rumbeu
Manuel Velázquez Moreno
Rosa Maria Vilanova Iranzo
Amparo Vilanova Nieto
António Vilanova Ortiz
Ramón Vilar Paes
Amparo Vilar Silla
Saray Villarroja Gascón
Maria Del Mar Villena Garcia
M Pilar Zamorano Polo
Marcos Zúñiga Callado

Fallers D'honor

Pedro Escobar Sánchez

Fallers D'honor Perpetu

Jesús Ros Piles
Ignacio Gómez-Lobo Albacar

**ESPAI
GRÀFIC
2024-2025**

.....

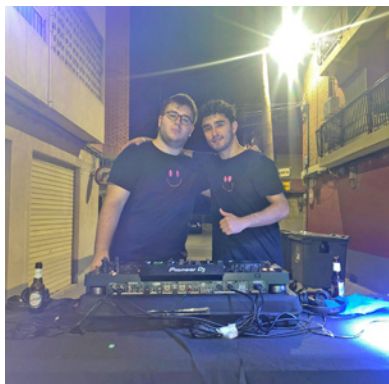
PENJÀ DE QUADRES

FESTA D'ESTIU

FESTA D'ESTIU: COLOR FEST

CULINARIS

CULINARIS

CULINARIS

CONCURS TEATRE JUVENIL

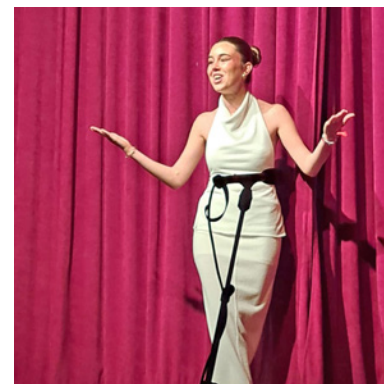
OBRA JUVENIL:
LLEI 4/2030

DIRECTOR:
PACO IBAÑEZ MAURO

NOMINAT A MILLOR ACTOR:
SANTIAGO BARBER MARCH

CONCURS TEATRE JUVENIL

HOMENATGE A LA NOSTRA REIAL SENYERA

HOMENATGE A LA NOSTRA REIAL SENYERA

HOMENATGE A LA NOSTRA REIAL SENYERA

HOMENATGE A LA NOSTRA REIAL SENYERA

HOMENATGE A LA NOSTRA REIAL SENYERA

PROCLAMACIÓ

PROCLAMACIÓ

ESPORTS

CONTINGUT INFANTIL

MARCO BENLLOCH ESPELETA

Salutació del President Infantil

Benvolguts fallers i falleres:

Em sent molt feliç perquè és un honor poder dirigir-me a tots vosaltres com a president infantil d'esta gran comissió, representar junt amb Aisha als fallerets i falleretes de la falla Sants Patrons és un gran orgull.

Enguany està sent un any increïble per tot allò que estic vivint amb Aisha, Yolanda, Cristina i Iván. Gràcies per fer que cada acte siga tan divertit i únic! Estic disfrutant de cada moment amb vosaltres, i sé que junts estem construint records que mai oblidarem.

Vull donar les gràcies als meus pares per donar-me l'oportunitat de ser president infantil. Gràcies pel vostre recolzament, per estar sempre per a ajudar-me i ensenyar-me el valor de la nostra festa. Al meu germà, agrair-li tota la paciència que està tenint, perquè amb ganes o sense elles m'ha acompanyat a tots els llocs. Pablo, sense tu este any no seria tan especial.

També vull agrair a tota la meua família i amics, que han estat des del primer moment al meu costat i al dels meus pares, còmplices des del primer dia en què em van cridar els presidents per a donar-me la notícia. Acompanyant-nos en esta aventura i cuidant que no falte cap detall. Gràcies de cor, sempre recordaré tot el que esteu fent per mi. I no puc oblidar-me del meu grup d'amics, junt a ells espere passar unes falles increïbles, compartint rialles i moments especials.

Vull aprofitar per convidar a tots a vindre al casal, a fer grup, a passar temps junts i a crear eixe ambient tan especial que caracteritza a les falles. Nostra comissió és gran gràcies a cadascú de vosaltres, perquè tots som importants perquè les falles continuen sent el que són, la millor festa del món.

Disfrutem junts de la setmana fallera on celebrarem tot un any de treball, il·lusió i esforç. Visca València, visquen les falles i visca el Ganao!

Vostre president infantil, Marco.

Entrevista al nostre President Infantil

MARCO

Eres faller de naixement, quan penses en els teus inicis a la falla, quin és el primer record que tens?

Tinc records a partir de quan tenia tres o quatre anys, estar en la carpa tirant bombetes amb els amics, ballar amb mon pare amb la banda de música i un molt especial, me'n recorde perfectament quan li vaig pujar a ma mare la banda de FM junt amb el meu germà i mon pare.

El passat maig, quan vares rebre la telefonada dels presidents, que et ve al cap al pensar en aquella primera volta com a representant?

Un gran somriure. Em recorde molt nerviós, aquella vesprada estava esperant en casa junt a la meua família per anar-me'n a Mestalla i quan em van cridar els presidents, no podia creure que tinguera dos sorpreses tan bones el mateix dia.

També recordé al meu amic Pablo i el meu cosí Dario vindré corrent només nomenar-me fins la porta de ma casa a donar-me un abraç. I en la falla estava el meu amic Hugo i molta més gent per acompanyar-nos.

Des de ben xicotet has participat en declamació, recordes el primer any?

La primera volta que vaig participar tenia quatre anys, la veritat és que no recorde massa. Però any rere any la sensació de nervis per estar tu soles a l'escenari declamant no canvia. Al mateix temps, quan acabes sents alegria per haver-te atrevit a fer-ho.

Al concurs de teatre també participes cada any, fes memòria i conta'ns la primera volta que vas participar?

Ho recorde perfectament, fou una experiència inoblidable. Va ser l'obra d'indis i vaquers i jo feia d'un dels germans Macklosky junt als meus amics Hugo i Pablo. A més, guanyàrem el primer premi, i anàrem amb autobús a Sueca a representar-la de nou. Impossible oblidar aquella obra.

Si penses en tots els actes d'un any faller, quin és el més especial per a tu?

La cavalcada, perquè és com una festa de xiquets. I enguany al anar jo a la carrossa em fa especial il·lusió. La cremà i les despertaes també m'agraden molt, està molt present el foc i la pólvora, i això és algo que m'encanta. Però enguany estan sent tots els actes especials perquè en cadascun d'ells Aisha i jo representem a nostra comissió infantil, i això és un gran privilegi i em fa sentir molt afortunat.

I ara en lloc de mirar enrere, mirem cap al futur, com t'agradaria que la gent et recordara d'ací uns anys?

Com un xiquet amable i divertit. Espere representar a la falla com es mereix i fer-ho igual de bé que els anteriors presidents infantils. I sobretot m'agradaria que la gent recordara les falles 2025 amb carinyo, i que igual que a mi, al pensar en este any els traguera un somriure.

Un missatge per a la teua comissió:

M'agradaria que disfrutàrem molt d'estes falles i anime a tots a que ens acompanyen als presidents, a Aisha i a mi en els actes, perquè ser representant és molt bonic però és molt millor si la comissió va amb tu.

AISHA SEYE RUIPÉREZ

Salutació de la Fallera Major Infantil

Benvolguts fallers, amics i veïns de la nostra falla:

Enguany tinc la sort de poder dirigir-me a tots vosaltres a través del nostre llibret com a fallera major infantil. Recorde cada dia aquella telefonada al mes de maig, en la que em feien saber que era jo la fallera major infantil del 2025 i encara em pessigue per tal de saber si tot açò que estic vivint és un somni o una realitat.

Voldria donar les gràcies a tots aquells que estan fent que el meu somni es faça realitat. A la meua família, per introduir-me en aquesta meravellosa tradició i fer créixer en mi eixa flama. Als amics, molts d'ells fallers de la nostra comissió i part ja des de fa molt de temps de la meua família, eixa que es tria i que sempre estan quan els necessitem per a qualsevol cosa. I com no, a tots els fallers de la nostra falla pel suport i el treball diari per mantindre la festa. Espere que pugau sentir-vos orgullosos de mi.

No puc oblidar-me de Marco, el meu amic i company de somni, gràcies per les rialles i estar sempre al meu costat. Als meus presis Ivan i Cristina per treballar cada dia i fer tot açò possible i especialment a Yolanda, per estar sempre pendent de Marco i de mi, i fer-nos traure sempre un somriure. Espere que puga'm gaudir d'un any màgic i inoblidable.

El mes de març ja està ben a prop, i amb ell la setmana gran de la nostra festa, només em resta convidar-vos a tots els amics, veïns i fallers a que ens acompanyeu a gaudir amb nosaltres de les falles 2025.

Un abraç molt fort,
Aisha.

Entrevista a la nostra Fallera Major Infantil

AISHA

Eres fallera de naixement, quan penses en els teus inicis a la falla, quin és el primer record que tens?

Un dels meus primers records és de quan tenia dos anys, una nit als peus de la Torre jo ballava al voltant de ma mare i els meus tios al ritme d'una xaranga mentre es celebrava l'acte de la Cridà.

El passat maig, quan vas rebre la telefonada dels presidents, que et ve al cap al pensar en aquella primera volta com a representant?

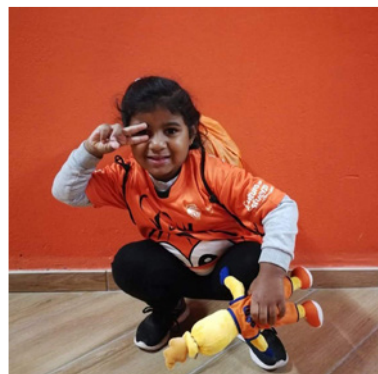
Em vaig emocionar moltíssim, no podia parar de plorar i de preguntar a ma mare si era de veres el que estava passant, no m'ho podia creure, per fi! Fou com un somni complit.

Des de ben xicoteta has participat en declamació, recordes el primer any?

Tenia tres o quatre anys, no recorde estar nerviosa perquè no sabia molt bé on anava i què anava a fer, era més bé com un joc, anava al casal a assajar en els amics, entre ells Marco, i en Vicent "Parrilla" i el seu fill Vicent que ens assajaven per a què ens isquera bé. Sí que recorde encara la poesia que es titulava "Bunyols".

Al concurs de teatre també participes cada any, fes memòria i conta'ns la primera volta que vas participar?

Era l'obra "Una de l'oest" i el director era Paco Ibañez, ens divertíem molt en els assajos. Vam eixir crec que uns vint xiquets. Jo feia junt a la meua germana de filles de Laura Martínez que era una buscadora d'or. Eixe any vam guanyar el primer premi i anàrem a representar l'obra a Sueca en una gal·la cultural o algo paregut. Anàrem tots en un autobús com si anàrem d'excursió. S'ho passàrem molt bé.

Si penses en tots els actes d'un any faller, quin és el més especial per a tu?

La presentació. Fins ara havia participat en els grups de balls que formen part de l'apropòsit de la presentació i ha sigut emocionant, però enguany serà increïble, perquè des de fa uns anys estic desitjant poder ser jo una dels protagonistes d'aquest acte.

I ara en lloc de mirar enrere, mirem cap al futur, com t'agradaria que la gent et recordara d'ací uns anys?

Com una xiqueta que va disfrutar cada moment del seu regnat, que ha sabut comportar-se i representar a la nostra falla on haja anat.

Un missatge per a la teua comissió:

Que gaudisquen al màxim d'aquest any 2025 amb els nostres presidents: Yolanda, Cristina i Ivan i amb nosaltres, els representants infantils: Marco i Aisha. Que siga un any inoblidable per a tots ells com ho serà per a mi.

Poesia al President Infantil

MARCO BENLLOCH ESPELETA

De cabells rulls i ulls brillants
naixqué al Ganao un xiquet.

El destí ja estava escrit
per a aquell coret inquiet.

Una falla l'envoltà
i ell va aprendre a estimar-la.

La festa el va captivar
i ell començà a somiar-la.

La màgia trobà el camí,
per fi arribà el seu moment.
Marco és ja part de la història,
dels infantils, president!

Rebeca Piles Andrés

Poesia a la Fallera Major Infantil

AISHA SEYE RUIPÉREZ

Somriure etern que il·lumina
del barri cada carrer.

Ànima dolça i tranquil·la
que anhela un somni faller.

Un sentiment que recorre
del seu cos cada racó
la guia des de menuda
cap a una gran il·lusió.

I enguany la festa et regala
el que mereix el teu cor.
Ja eres, Aisha, d'esta falla,
la fallereta major!

Rebeca Piles Andrés

LA GRANJA DE PEPITA

ARTISTA:
RAMÓN LEMOS SIERRA

En una granja encantada,
d'una falleta nascuda,
en el Ganao arrelada
amb animalets com ajuda.

La tia Pepita, diligent i alegre,
lluïta amb les gallines cada dia,
arreplega els ous amb mà decidida,
un esforç constant per crear la vida.

El granger amb la seva vaca,
entre palla i aire fresc,
vol agafar-la, fer-la calmar,
i la llet fresca poder agafar.

Una grangera simpàtica
cap al pou es va apropar,
aigua per als pollastres
a l'estable vol portar.

Una falleta menuda,
però plena de gràcia i encant,
una imatge viva i tendra
del treball que et fa triomfar.

PRIMERES VEGADES

La infància està plena de “primeres vegades” que marquen fites en el creixement dels més xicotets. Des d’aprendre a caminar fins a pujar-se a un escenari o fer nous amics, cada experiència porta amb si una mescla d’emoció, incertesa i sorpresa. Els xiquets, amb la seua mirada fresca i la seua curiositat insaciable, viuen estos moments d’una manera única. La primera vegada que proven una cosa nova no sols és un repte, sinó també una oportunitat per a descobrir el món que els envolta i aprendre sobre si mateixos.

En este article, tenim les primeres vegades dels xiquets que s’han atrevit a fer públics els seus sentiments, les seues experiències més personals. Ens compartixen els seus relats sobre eixes primeres vegades, revelant el que senten, el que aprenen i com eixes experiències s’han quedat gravades en la seua memòria.

Les meues primeres vegades damunt de l'escenari

No entenc la falla sense teatre, ni teatre sense falla.

Per això en les meues primeres vegades parlaré de la meua experiència com actor en la meua falla.

Per a mi la primera vegada que vaig eixir al teatre de la falla va ser una aventura que fins al dia de hui continua. I és que he de dir que eixes primeres obres no hagueren sigut el mateix sense els meus mestres: Paco, Rubén i Laura i també el meu incondicional company Hugo Vázquez.

Sempre m'ha agradat el món de la interpretació i ficar-me dalt d'un escenari m'ompli d'emoció, felicitat i molta diversió.

El meu primer personatge "Carcassus Maximus", un Déu Romà aficionat a la pólvora i a partir d'eixe primer personatge no he parat cap d'any.

A les primeres vegades sempre hi ha nervis i més damunt d'un escenari, però en el meu cas no, no sent nervis, sent que comença l'aventura.

De manera natural interprete i em fique dins del personatge que els nostres mestres preparen a la perfecció perquè ens coneixen bé.

Carcassus, Bartolo, Xeriff, explorador, *gammer*, peix blau, Remi el ratolí... alguns dels meus personatges que ja són part de la meua vida.

Baixar al casal a assajar podria dir que és la meua millor extraescolar... aprendre el paper és un altre cantar.

Es crea una germanor que em fa créixer com a persona, com amic i com a faller.

L'any passat vaig rebre el premi a millor actor infantil i va estar genial, però no el canvie per les vesprades d'assajos, els dinars després de

l'obra, els impressionants vestuaris i la complicitat amb els meus mestres i amics.

Les meues primeres vegades sense ells no serien lo mateix.

Pau Tronch Alonso

La meua primera volta a un equip de futbol

El futbol és la meua passió. Des de ben xicotet he volgut jugar en un equip, recorde que sempre li ho demanava als meus pares. Però ells em deien que de moment no podia ser, ja que tenia altres obligacions i no em quedava temps. M'afirmaven que quan prenguera la comunió m'apuntarien. Mentrestant, ma mare em portava a atletisme, a natació, a tennis, a anglés, fins i tot a música. Un esport darrere d'altre a vore si algun m'agradava i m'oblidava del futbol. No va haver sort per a ella, perquè no se m'anava del cap.

Així que arribà el moment tan esperat per mi, en maig del 2023 vaig fer la comunió i només passar, li vaig recordar el tracte que teníem.

Per fi, anàrem al club esportiu del Monte-Sión, però com la temporada estava acabant, acordarem que no aniria als partits i sols faria entrenaments en un equip d'un any superior (els de la meua edat em coincidía amb l'extraescolar d'anglés i això era innegociable per a ma mare).

Finalment, en setembre, per primera volta em vaig incorporar a un grup al cent per cent. Ara sí, amb els de la meua edat, anant als entrenaments i als partits.

Per primera volta vaig formar part d'un equip de futbol, i a més en el CD Monte-Sión que sempre ha sigut el meu somni. No puc descriure l'enorme satisfacció que sentia. Estava orgullós de pertànyer a un equip, era el que sempre havia desitjat.

La sort estava de la meua part, el destí va voler que coincidira amb un meravellós grup. Sempre recordaré lo bé que em van acollir tots, tant els meus primers entrenadors Antonio i Javi, com els meus companys d'equip Iker, Pau, Izan, Héctor, Miquel, Martín, Leo, Dani, Yago, Andrés, Aleksander, Josep i Neizan. També les famílies de tots ells. Així que des d'ací vull donar les gràcies a tots. Enguany s'ha unit a nosaltres Rafa, i com a entrenador junt a Javi està Jose, junts som una gran família de la qual em sent molt orgullós de pertànyer.

Per a mi va ser una gran alegria poder començar esta etapa que encara que va costar d'arribar, l'espera va valdre la pena. Jugar a futbol és una cosa que m'encanta i poder fer-ho amb els companys que ara ja s'han convertit en amics és un privilegi.

Marco Benlloch Espeleta

Primer març sense falles

Passaven els primers dies del mes de març i ja teníem pràcticament tot a punt per a celebrar la nostra festa. Eixe últim cap de setmana havíem gaudit al casal del sopar de la nostra fallera major i del berenar de la fallera major infantil. Els majors mentre preparaven coses parlaven d'un tal coronavirus que molts deien que era com una grip en Xina i que cada vegada afectava a més gent.

Al cap de poquets dies ma mare ens deia que deixàvem de tindre escola, cosa que em va parèixer súper; m'agrada molt anar a escola, però uns dies de vacances no venen mal a ningú. La pitjor part de tot allò era que havien suspés les falles d'eixe any, anàvem a quedar-se en casa i no podríem veure els amics ni viure la gran festa.

La meua família i jo ens vam traslladar a la caseta a passar uns dies, pensàvem que no anava a durar molt, i vam romandre allà confinats durant molts mesos, sense poder relacionar-se en ningú que no fora el nostre "nucli de convivència" deien els grans.

Malgrat tot això en la caseta els meus tios i la mare ens van preparar a la meua germana i a mi una setmana fallera diferent, però vivint pràcticament tots els actes. Férem mascletaes en globus, despertaes en les tapadores de les olles, una ofrena en floretes del jardí a una imatge de la Mare de Déu de casa, revetles i soparet "de sobaquillo" a casa, plantàrem els ninots que havien indultat els meus tios quan eren menuts i foren presidents infantils de la falla i fins i tot, visquérem una cremà en el paellero cremant una falleta que férem amb paper.

Com deia la meua família, l'únic important era mantindre la flama encesa i que la meua germana i jo, les més menudes de la casa no ens quedarem sense viure les nostres falles. Tot això va fer que un any i mig quasi després tornàrem amb més força a celebrar les nostres falles en un setembre màgic encara que estrany.

Aisha Seye Ruipérez

La meua primera experiència com a president infantil

Em presente: soc Aitor Márquez, actualment faller de la falla Sants Patrons i representant de la nostra comissió l'any 2022/23. Vos vaig a contar la meua primera experiència com a president infantil.

Va ser un any molt bonic i il·lusionant que vaig passar al costat de la meua companya d'aquest gran somni: Sara. Al costat d'ella i els representants de les altres falles es va passar l'any volant; presentacions, concursos gastronòmics... El passàvem d'allò més bé, però, això sí, no pots fer plans perquè de segur que has de cancel·lar-los perquè eixe dia tens algun acte.

Al costat de Sara i Rafa vaig passar un any molt emocionant en el qual gaudírem de moltíssims actes, entre els més destacables els actes commemoratius de la primera falla de Torrent que complia 100 anys. Cada presentació al costat dels representants era una festa assegurada, cada acte una rialla i el colofó va ser la setmana

de falles. Les despertaes, l'olor a pólvora, l'ofrena, la música,... Cada detall es va quedar gravat al meu record.

Ser president infantil és una experiència que recomane al 100% si t'agrada viure les falles al màxim, fas un muntó d'amics en totes les comissions i te'l passes genial.

Van ser les millors falles que vaig viure en la meua vida, mai les oblidaré.

Visquen les falles i visca el Ganao!

Aitor Márquez Cubes

Les històries dels nostres xiquets sobre les seues primeres vegades ens mostren una perspectiva plena de sorpresa, valentia i una innocent saviesa. Ens ensenyen que la vida està feta de xicotets i grans descobriments que, encara que poden generar nervis o dubtes, sempre obrin la porta a noves oportunitats. Les primeres vegades, per a ells, són moments d'aprenentatge i exploració, però també de diversió i sorpresa, la qual cosa ens recorda la importància de mantindre viva eixa curiositat independentment de l'edat. Al final, eixos primers passos no sols deixen empremta en la seua memòria, sinó que ens recorden a tots la bellesa d'explorar i enfrontar-nos a coses noves amb una ment oberta i un cor valent.

RECOMPENSES INFANTILS

Torre I Bunyol D'or

Huemes Muñoz, Paula

Ibáñez Martí, María

Martínez Cuadrado, Xavier

Martinez Iglesia, Dario

Martinez Osma, Marc

Orti Camps, Eva

Perales Amores, Daniela

Puchades Herrero, Elena

Vázquez Anchel, Pablo

Torre I Bunyol D'argent

Llimera Merida, Valeria

Ortiz Martínez, Jorge

Ripollés Navarro, Mateo

Vega Alves Martinez
Pau Barreda Alarcón
Marco Benlloch Espeleta
Pablo Benlloch Espeleta
Francisco Cabrelles Cabanes
Namibia Cubes Pareja
Pau Domingo Company
Enrique Espeleta De La Cruz
Ainhoa Fernández Jiménez
Eric Fernández Jiménez
Alma Forment Fernández
Inma García Laencina
Marco Garcia Montoro
Lucía García Piles
Hugo González Simó
Lia Guillot Carratala
José Guillot Carratalá
Martín Huguet Peris
María Ibáñez Martí
Salvador Laencina Mansilla
Ariadna Lladró Gómez
María Lladró Gómez
Valeria Llimera Merida
Alvaro Llimera Merida
Aitor Márquez Cubes
Álex Martell Tronch
Alejandro Martínez Costa
Ana Martínez Costa
Xavier Martínez Cuadrado
Dario Martinez Iglesia
Sofia Martinez Iglesia

Sara Martinez Martinez
Irene Mora Novillo
Guillem Morales Almerich
Mario Morellà Valera
Carla Munera Vilanova
Hugo Munera Vilanova
Ainara Orti Camps
Eva Orti Camps
Jorge Ortiz Martínez
Jade Laura Parmentier
Vera Peiró López
Vicent Peiró López
Daniela Perales Amores
Daniela Perez Cubes
Pablo Salvador Piles Bort
Elena Puchades Herrero
Esther Puchades Herrero
Mateo Ripollés Navarro
Lucas Ripollés Navarro
Leyre Sansaloni Fayos
Enzo Sansixto Espeleta
Óliver Sansixto Espeleta
Andreu Serrulla Gimeno
Joan Serrulla Gimeno
Lucía Serrulla Gimeno
Aisha Seye Ruiperez
Noor Seye Ruiperez
Izan Silla Anchel
Oscar Silla Palacios
Carlos Soriano Bernabeu
Cayetana Soriano Molina

Isabella Soriano Molina
Richard Tarin Albert
Carles Francesc Tarín Albert
Pau Tronch Alonso
Hugo Vázquez Anchel
Pablo Vázquez Anchel
Noa Vazquez Martinez
Bella Veguer Callejas
Mia Veguer Callejas
Daryna Antipova
Milan Marzo Callejas

ESPAI GRÀFIC INFANTIL 2024-2025

.....

CONCURS DECLAMACIÓ

1R PREMI CATEGORIA B:
NOOR SEYE RUIPEREZ

3R PREMI CATEGORIA C:
VICENT PEIRO

3R PREMI CATEGORIA D:
HUGO VAZQUEZ ANCHEL

CONCURS DE TEATRE INFANTIL

OBRA:
ENTRE RATES I GATS...

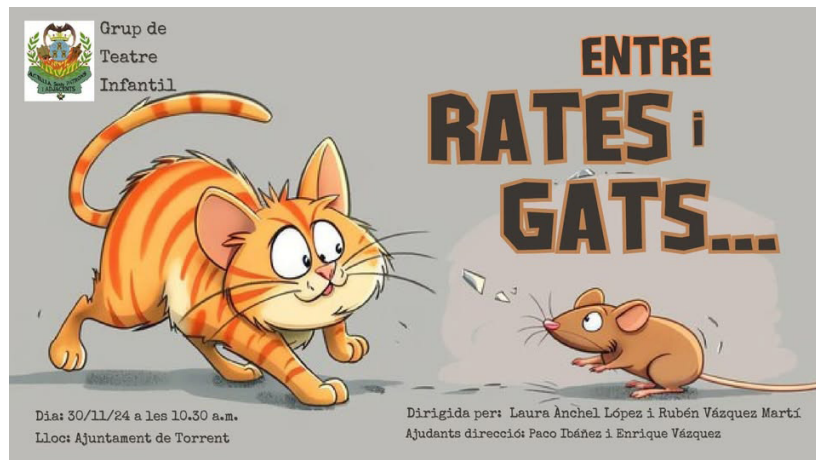
DIRECTORS:
LAURA ANCHEL I RUBEN VAZQUEZ

PREMIS:
2N PREMI A L'OBRA
PREMI A MILLOR ACTOR EXECUCIO, PABLO VÁZQUEZ ANCHEL I
ANDREU SERRULLA GIMENO

PREMI A MILLOR ACTRIU "QUERUBÍN":
CARLA MUNERA VILANOVA

NOMINATS A MILLOR ACTRIU:
ELENA PUCHADES HERRERO

NOMINATS A MILLOR DIRECCIÓ:
LAURA ANCHEL I RUBEN VAZQUEZ

ORGANITZAT PER J. L. F.

CONCURS DE TEATRE INFANTIL

ORGANITZAT PER J. L. F.

PREMIS BETLEM

PREMI BETLEM MODERN PAU BARREDA

PREMI BETLEM TRADICIONAL VALERIA I ALVARO LLIMERA MERIDA

NADAL

PREMI ARBRE DE NADAL ESTHER I ELENA PUCHADES HERRERO

PREMIS POSTALS NADALENQUES

PREMI POSTALS CATEGORIA A: MARIA LLADRO GOMEZ.

PREMI POSTALS CATEGORIA B: INMA GARCIA LA ENCINA.

PREMI POSTALES CATEGORIA C: HUGO MUNERA VILANOVA

CONCURS DE FANALETES

ESPORTS: FUTBOL

ESPORTS: RASPALL

FESTA DEL PIJAMA

FESTA DEL PIJAMA

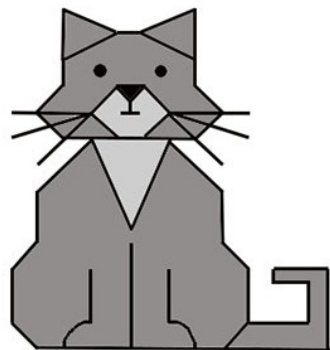
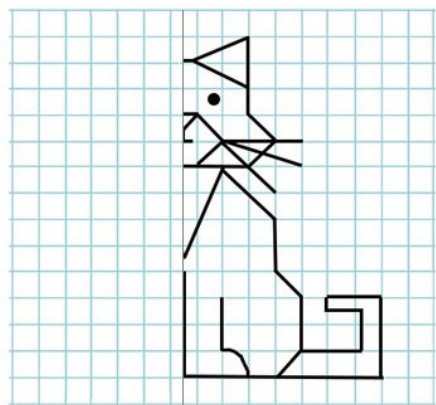
DEMANÀ

ENTRETENIMENT infantil

Tal i com contava la nostra obra teatral infantil, els gats i les rates viuen sempre en conflicte, però en un petit barri anomenat el Ganao, l'harmonia regnava entre les dos espècies. Com cada any, celebren la gran festa de les Falles, on tots es vestien amb vestits tradicionals i gaudien de música, balls i deliciosos menjars. Dibuixa als nostres protagonistes.

Dibuixa el gat simètric i pinta'l

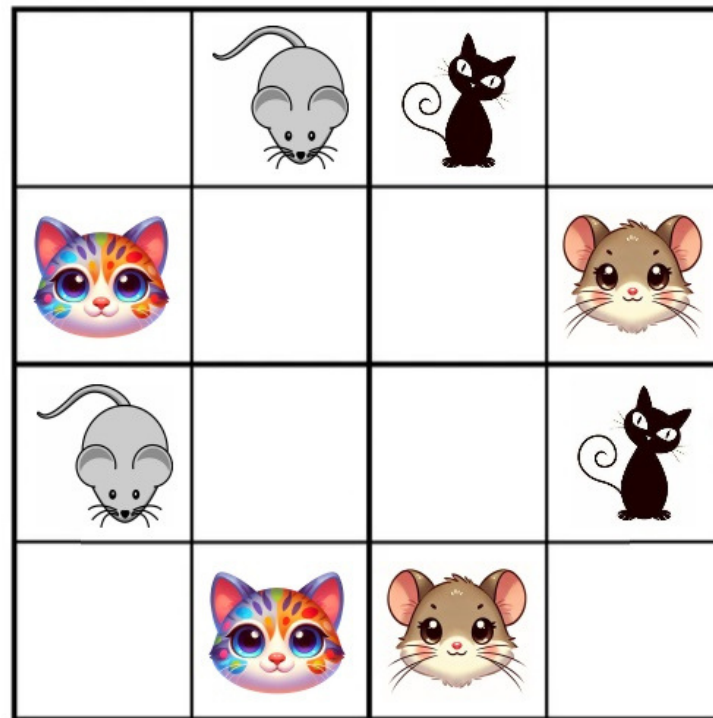

Completa la línia de punts i coloreix el dibuix

Completa el sudoku

Usa les figures de la part inferior per a completar la quadrícula de 4x4 espais. No repeteixis cap dibuix en una fila, columna o quadrat gran.

Un dia, el gatet Lluís i la rateta Lluna van decidir que volien fer una cosa especial per a la festa d'aquest any. Lluna es va posar el seu bell vestit de fallera del segle XVIII, amb la seua falda i el seu gipó, mentre que Lluís es va vestir amb amb la seua camisa i els calçotets. Pots ajudar-los a trobar tota la resta de la seua indumentària?

M	Q	A	L	M	T	W	U	C	I	Ç	P	N	J	J
O	W	S	O	A	L	S	P	A	L	J	A	B	O	H
C	E	D	S	S	C	E	L	M	M	K	R	I	K	J
A	R	A	D	R	E	C	C	I	A	H	A	P	P	D
D	T	G	E	N	W	A	E	S	T	G	T	O	R	U
O	Y	U	M	C	A	M	S	A	U	A	I	L	L	R
R	U	L	N	T	Z	N	V	P	B	E	O	A	A	E
F	I	L	C	E	E	V	B	D	V	T	L	T	T	I
G	O	E	R	A	T	A	R	A	R	R	H	E	N	P
H	P	S	I	N	A	G	U	E	S	Y	J	P	A	L
U	S	U	R	E	D	C	L	L	A	T	N	E	V	C
I	A	N	A	T	C	E	S	R	P	I	K	R	A	A
J	S	M	P	P	O	Q	U	A	A	P	C	S	D	I
K	D	V	E	D	P	A	S	T	R	M	Q	W	H	T
A	R	R	A	C	A	D	E	S	W	N	R	F	U	O
L	F	C	R	N	T	P	P	O	Q	B	E	A	I	S
P	G	A	T	L	N	I	R	G	T	V	A	L	P	A
E	A	Z	Y	Z	I	Y	I	M	I	S	C	D	L	N
D	M	X	U	W	P	N	M	O	E	P	E	A	A	I
C	A	W	I	P	I	M	B	W	O	I	O	U	C	L
V	C	O	S	S	E	T	O	Y	C	A	S	C	W	L
B	A	T	P	O	C	O	T	N	T	P	T	A	R	E
N	G	U	W	T	V	E	E	A	L	A	Ü	L	S	T
M	I	O	X	D	O	S	B	M	A	S	F	C	C	N
W	L	P	Z	S	M	A	S	P	T	T	Q	A	B	A
E	L	T	U	R	S	G	T	U	Y	U	R	Ç	B	M

B	U	E	S	P	A	R	D	E	N	Y	A	I	J	M
C	Y	R	A	B	F	I	P	S	D	F	H	J	K	L
Q	I	O	R	Y	M	D	S	A	Z	X	V	C	B	N
J	U	P	A	N	A	F	S	A	B	A	T	A	C	O
P	E	O	G	T	N	U	I	Q	L	L	O	T	E	Q
O	A	P	Ü	G	Ç	O	V	A	K	P	R	V	B	X
T	S	L	E	O	A	Q	E	E	A	A	C	A	P	A
E	S	M	L	I	N	E	L	C	X	E	A	T	E	N
B	D	N	L	P	E	R	L	V	I	T	L	C	N	A
W	Q	B	S	M	T	T	A	C	A	L	Ç	O	E	N
R	O	C	E	Ç	E	V	L	A	F	U	A	B	N	E
C	Ö	F	I	A	S	B	A	M	T	I	W	I	O	G
U	U	X	I	P	U	X	E	I	Z	O	S	T	P	R
Ç	E	V	Ç	U	E	W	S	X	P	C	V	U	I	
L	L	I	G	A	C	A	M	A	V	M	P	I	E	L
E	O	W	L	E	N	W	A	N	O	Y	N	M	L	
E	A	E	O	U	M	T	N	R	B	C	U	M	U	A
I	G	R	T	P	H	S	T	R	O	A	R	V	N	U
T	E	U	W	M	T	T	A	T	M	D	T	C	T	Y
P	N	I	P	N	Q	E	T	U	I	O	I	R	E	R
H	A	P	O	T	I	T	V	I	P	R	R	N	R	A
Ç	M	O	Y	T	Z	O	N	O	T	A	Q	W	A	E
N	M	U	E	W	P	Ç	M	P	U	W	X	Z	Ç	O
Y	J	P	Ç	Y	E	L	C	V	I	E	W	T	V	P
P	U	A	D	P	K	A	C	O	S	S	I	O	L	A
J	C	A	R	J	A	C	S	B	S	E	P	N	M	B

Font: Diputació de València

Una vegada correctament vestits, Lluís i Lluna volien ajudar en el monument faller infantil.

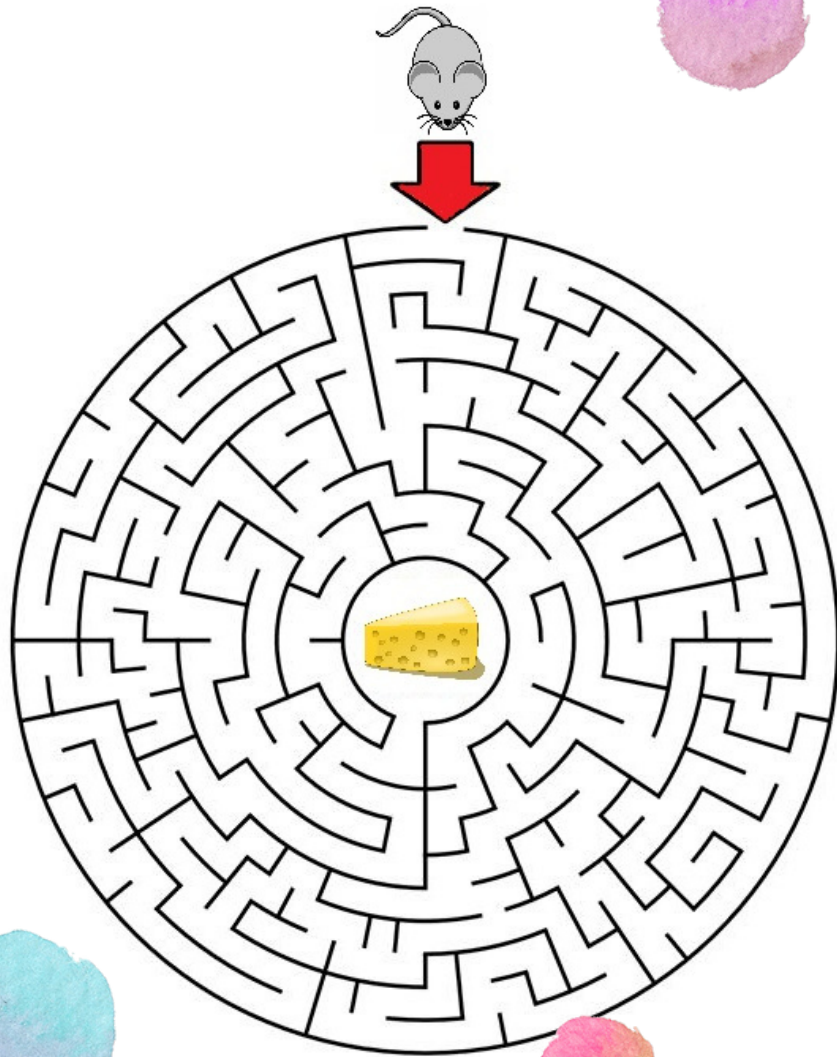
- Farem la millor falla que aquest poble hagi vist mai! - va dir Lluna emocionada.

- Sí, i serà una falla que represente l'amistat entre tots els animals," va afegir Lluís amb un gran somriure.

Van treballar dia i nit, recol·lectant materials i construint una bella falla que representava els animals d'una granja tots junts. Tots al poble estaven sorpresos per la seva creativitat i esforç. Però durant el muntatge, es canviaren algunes coses. Pots trobar les 7 diferències?

Tots es van reunir al voltant per a veure l'obra mestra i van aplaudir amb entusiasme. La música va començar a sonar i tant gats com rates van començar a ballar junts, celebrant la seua amistat i l'alegria d'estar junts. Necessitaven menjar, però van perdre el formatge en el laberint. Els ajudes a trobar-lo?

La nit de la cremà, mentre les estrelles brillaven en el cel, Lluna i Lluís es van asseure junts, mirant la seua falla il·luminada per les flames.

- Hem fet una cosa meravellosa, Lluís - va dir Lluna.
- Sí, Lluna. Hem demostrat que, encara que siguem diferents, podem crear coses belles junts - va respondre Lluís.

I així, la festa de Les Falles al Ganao es va convertir en una celebració encara més especial, recordant a tots que l'amistat i la col·laboració poden superar qualsevol diferència.

22 DE FEBRER

Macrodespertà fallera.
Crida.

23 DE FEBRER

Cavalcada infantil.

1 DE MARÇ

Cavalcada Major.

2 DE MARÇ

Berenar oferit pel nostre president infantil, Marco Benlloch Espeleta.

8 DE MARÇ

Sopar temàtic en la carpa.

9 DE MARÇ

Berenar oferit per la nostra fallera major infantil, Aisha Seye Ruipérez.

15 DE MARÇ

Plantà.
Sopar de la plantà.
Disco-mòbil.

16 DE MARÇ

Primera despertà i desdejuni.
Esmorzar.
Dinar.
Trasllat (falleres amb mantellina).
Sopar de sobaquiello.
Disco-mòbil.

17 DE MARÇ

Despertà i desdejuni.
Esmorzar.
Dinar.
Ofrena (falleres amb mantellina).
Sopar de sobaquiello.
Disco-mòbil.

18 DE MARÇ

Despertà i desdejuni.
Esmorzar.
Xaranga.
Paelles.
Vesprada de germanor.
Sopar de sobaquiello.
Disco-mòbil.

19 DE MARÇ

Despertà i desdejuni.
Operació quilo
(falleres amb mantellina).
Dinar.
Jocs infantils.
Cremà.

IMATGES PER AL RECORD

HIMNE COMUNITAT VALENCIANA

Per ofrenar noves glòries a Espanya
tots a una veu, germans, vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
cànctics d'amor, himnes de pau!
Pas a la Regió
que avança en marxa triomfal!
Per a tu la vega envia
la riquesa que atresora
i és la veu de l'aigua cànctics d'alegria
acordats al ritme de guitarra mora.
Paladins de l'art t'ofrenen
ses victòries gegantines;
i als teus peus, sultana, tons jardins estenen
un tapís de murta i de roses fines.
Brinden fruites daurades
els paradisos de les riberes;
pengen les arracades
baix les arcades de les palmeres.
Sona la veu amada
i en potentíssim, vibrant ressò,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Regió.
Valencians en peu *alcem-se*.
Que nostra veu
la llum salude
d'un sol novell.
Per a ofrenar noves glòries a Espanya
tots a una veu, germans, vingau.
Ja en el taller i en el camp remoregen
cànctics d'amor, himnes de pau!
Flamege en l'aire
nostra Senyera!
Glòria a la Pàtria!
Visca València!
VISCA! VISCA! VISCA!

HIMNE DE TORRENT

*José Ortí Soriano, música.
Jesús Huguet Pascual, lletra.*

Conjugats passat i esperança,
el ràfol, el Mas, el Vedat,
reviscolen l'esforç d'una terra
ragada amb suor i llanura de mans.
Units férem de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Sobre el barranc escrivirem la història
que de Cabrera a la Torre reeix,
i bastírem els anhels d'un poble
que futur sens límit a l'home ofereix.
Units férem de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Davallarem al pretérit i traurem
dels avantpassats els espers cercats,
que Torrent els ofrena en imatge
de conquesta tenaç per vigor constant.
Units ferém de la pedra verd,
gents i ambicions conjugàrem.
Tota l'Horta, mà a mà, forma anell
que dansa envoltant l'essència del poble,
i esclata fulgent en un crit vibrant:
Honor als seus homens

VISCA TORRENT!

VISCA TORRENT!

EMPRESSES I COMERÇOS COL-LABORADORS

**Especialistes en disseny i
impressió de llibrets de falla.
Crida'ns!**

info@samarucsg.es

Tel: 657 44 88 64

www.samarucsg.es

ORTOPEDIA

Santospatronos

Santos Patronos 42
46900 Torrent

96 156 26 10

UNA VITRINA LLENA Y NUESTROS BOCADILLOS TE ESPERAN CADA DÍA

MÁS DE 1 MILLÓN DE PERSONAS PUEDEN HABLAR DE NUESTROS ALMUERZOS - CONTIGO DESDE 1979 -

EL CESTÓN
DE LOS ABETOS

EL PIRATA

7€

NUEVA

BURGUETOS

11€

RICARDITO

5€

CHIPIRONES

5€

Las Abetas

caixa popular
On toca estar.

Amb les Falles,
de tota la vida.

TALLER ELECTROMECÁNICO

REPARACIÓN DE MAQUINARIA EN GENERAL

BOMBAS DE RIEGO Y VALVULERÍA

GRUPOS DE PRESIÓN Y CONTRAINCENDIOS

ALMACÉN FONTANERÍA / CALEFACCIÓN

DESCALCIFICADORES / ÓSMOSIS

SANEAMIENTO Y ACCESORIOS BAÑO

TRABAJOS FONTANERÍA Y VERTICALES

Hnos Simó

TALLER y ALMACÉN FONTANERÍA

Crta. Masía del Juez, nº 55 A · 46900 Torrent (Valencia) · Tels. 96 155 84 58 - 96 158 87 70

www.hermanos-simo.com

info@hermanos-simo.com

www.gruasorti.es

Ctra. Mas del Jutge, 59
46909 Torrent · València
Apdo. Correos 257
Tels.: 961 552 975 · 961 554 622

GRUAS ORTI S.L.

central@gruasorti.es

Ctra. Mas del Jutge, 20 · 46900 Torrent (Valencia) · Tel: 96.155.44.22 · Fax: 96.156.01.02
e-mail: info@esbersl.com · www.esbersl.com

MUNTATGES ELÈCTRICS MITJA Y BAIXA TENSIÓ
ENLLUMENAT PÚBLIC

MANTENIMENT PREVENTIU I CORRECTIU

MANTENIMENT TÈCNIC LEGAR

INSTAL·LACIONS FOTOVOLTAIQUES

PUNTS DE RECÀRREGA VEHICLES ELÈCTRICS

ENGINYERIA

ESTUDIS D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA

PROJECTES I LEGALITZACIONS

CONSTRUCCIÓ I OBRA CIVIL

PROTEGE LO QUE MÁS TE IMPORTA

PACALE
CORREDURÍA DE SEGUROS

- VEHÍCULOS
- CICLOMOTORES Y MOTOCICLETAS
- PYMES Y COMERCIOS
- MASCOTAS
- AUTÓNOMOS
- ASISTENCIA EN VIAJE
- AHORRO E INVERSIÓN
- SALUD Y VIDA

PACO PILES
661 312 862 - 664 188 426
pacale@pacale.es
www.pacale.es

CASA DIEGO

R E S T A U R A N T

Avenida Jaume I El Conqueridor, 74
46192 Montserrat, Valencia
Teléfono 962 999 423
www.restaurantecasadiego.es

Abrimos de Martes a domingo
de 7:30-13:30 y de 16:30-20:30

XURRERIA Y CAFETERÍA

Almuerzos y Meriendas

Tostadas, bocadillos, churros, chocolate .

LLAMANOS AL 610 025 733

C/ Germaníes, nº 60

Torrent

Av. Barcelona 92, nº 114 (Parc Central)
CP 46900 - Torrent (Valencia)

Telf. 635.998.434

talleresortiz22@gmail.com

talleresortiz22

GRUPO ESTÍMULO

Amelia Carratalá
 Telf: 610 825 481-622 215 116
 Av al Vedat, 101B, pta 2
 (Torrent)
 torrent.grupoestimulo@gmail.com

**Psicología clínica
 y educativa**
Logopedia
Terapia ocupacional
Atención temprana
Neuropsicología
Pedagogía

Centro acreditado para la PVS de Promoción a la autonomía
 personal (terapias subvencionadas por la Ley de
 Dependencia) y Becas MEC

Diresa

DISTRIBUCIONES REGION ESTE, S.A.

Av. Comarques Pais Valencià, 76
 Quart de Poblet C.P. 46930 (Valencia)
 Telf: 96.192.03.60 Fax: 96.192.01.31

Barbería 89
 Arturo Redondo
 C/Fray Luis Amigo, 21
 Torrent
 960 060 240
 661 116 118

GRAFBORDAT
 DISTRIBUCIONES INDUSTRIALES
 96 151 62 49
www.grafbordat.com
 C/ Rosa Luxemburgo, 14
 Polígono La Figuera,
 Alaquas, Valencia

TODO SERVICIOS
 TORRENT, S.L.
 660 976 899
673 502 760
symmantenimiento2013@gmail.com

DENTAL GEN
 desde 1983

Dra. Teresa Almerich Torres
 Av. al Vedat, 60 - 1º C ♦ 46900
 Torrent (VALENCIA)
 96 155 24 56 ♦ 96 108 20 28
info@dentalgen.com

CONSTRUCCIONES Y REFORMAS **BARBER SL**

Realizamos todo tipo
de trabajos de albañilería
y obra nueva

**¡Pídenos presupuesto
sin compromiso!**

46910 SEDAVÍ - Valencia

Juan 661 330 689 - José 607 646 747

crbarbersl@gmail.com

RESTAURANTE **CASA NIEVES**

Carretera Mas del Jutge 73 ☎ 660292289

EQUILIBRIUM
TRAINING STUDIO

PRUEBA una clase GRATIS

**FAÇA REALITAT ELS SEUS SONS
LA SEUA SORT ESTA EN CAMÍ**

**ADMINISTRACIÓ
DE LOTERIA**

Nº 4

**TORRENT
LA MASERA**

**RESERVEM ENCÀRRECS PER A FALLES,
FESTES, GERMANDATS, ETC**

C/ Stp. Patrons, 33, (Junt Ambulatori)
Telèfon 96 1551842 / 616 52 46 07 (mòbil)

SAHUQUILLO

Tlf: 96 155 04 70 - Mòv: 645 473 160

suministrosahuquillo@gmail.com

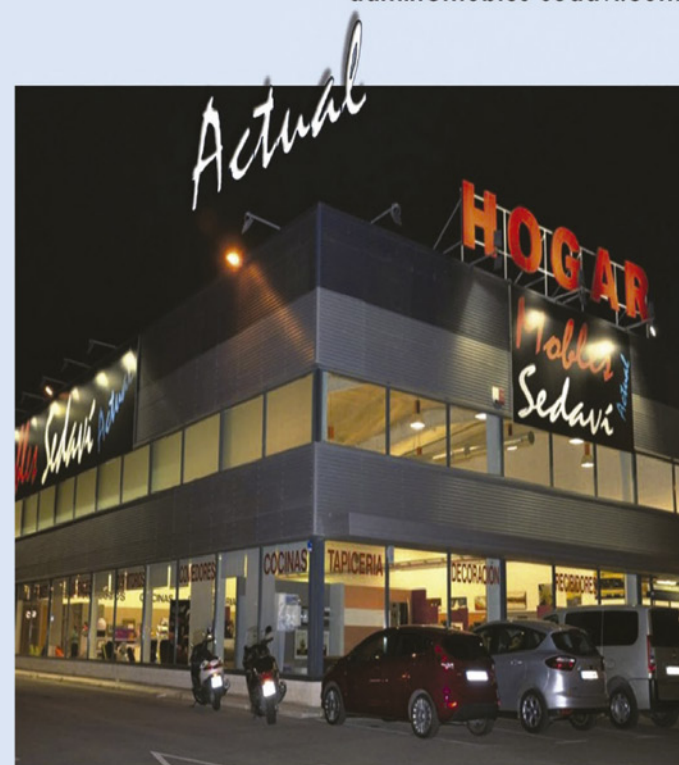
La A.C Falla Sants Patrons vol agrair a tot el veïnat dels carrers adjacents la seua comprensió i col.laboració en els actes celebrats al carrers de nostra demarcació

MUAMBI

Mobles
Sedavi

www.mobles-sedavi.com

admin@mobles-sedavi.com

Mobles Sedavi 1

C/ del Garbí, 3 bajo

46900 Torrent (Valencia)

Tel. 96 156 35 20 - Fax: 96 156 21 50

Mobles Sedavi 2

C.C. Toll i L'Alberca, calle K(frente Decathlon)

46900 Torrent (Valencia)

Tel. 96 156 11 91

Pepe Tronch Toledo
Dpto. Comercial

665 664 137

tronch@hnos-caballer.com
www.hermanoscaballer.com

CAFETERIA BONBAR

**DESAYUNOS
ALMUERZOS
COMIDAS**

C/ Sants Patrons
678621669

SEISTAN GRUPO DE SERVICIOS, S.L.U.

EMPRESA DE NETEJA VENDA AL MAJOR I DETALL

LLAR - EMPRESES DE NETEJA
HOSTALERIA - COL·LECTIVITATS - ETC...

DETERGENTS, DESGREIXANTS,
FREGAR SÒLS, FREGADORES, MOPES,
BAIETES, ETC...

C/San Valeriano, 32 Bajo
46900 TORRENT (Valencia)
Teléfono 96 156 73 48

E-mail: seistan@seistan.com www.seistan.com

EL AUTÉNTICO ARROZ DE VALENCIA CON DENOMINACIÓN DE ORIGEN

www.arrozdacsa.com

Des d'ací, volem expressar el nostre agraïment a tots els
comerços i empreses per donar suport any rere any el
nostre llibret! Gràcies!

C/PERIODISTA AZZATI N° 4 PISO 4 PTA 11-12
46002 VALENCIA
TELF 963536030
llagoabogados@llagoabogados.com

Servicio de Grúa y Transporte de Vehículos

GRUAS TARIN

**VEHÍCULOS PARA DESGUACE
VENTA DE PIEZAS-BATERÍAS
TODAS LAS PIEZAS AL MEJOR PRECIO**

Gruas Tarin, S.L.
C/ Gomez Ferrer, 79
46900 Torrent (VALENCIA)

T 96 156 73 13
M 629 630 852

info@gruastarin.com
www.gruastarin.com

Desguace Tarin
P.I. Mas del Jutge, Calle F
46909 Torrent (VALENCIA)

T 96 118 22 27
F 96 129 37 93

info@reciclatgestarin.com
www.reciclatgestarin.com